

Siyasal Vakfı

I.Ü. SIYASAL BİLGİLER FAKÜLTESİ MEZUNLARI ve MENSUPLARI VAKFI

B ü l t e n i

Yıl :4 Sayı:5 Aralık 1997

Vakfıtan Haberler

İsmail Gerçek ile Röportaj

Bedelsiz İthalat Kararnamesi ve Türk Otomotiv Sektörüne Etkileri

Sultan

University Hospital

Modern donanımlı üniteleri ve Tıp dünyamızın önde gelen isimleriyle

- Artroskopi ● Endoskopik Cerrahi ● Yeni Doğan ve Yetişkin Yoğun Bakım
 - Kardiyoloji ● Beyin ve Damar Hastalıkları Cerrahisi
 - Bel Fıtığı ● Nöroloji ● Rehabilitasyon ve Fizik Tedavi
 - Lazerli Göz Tedavisi ● Üroloji ve Taş Kırma ● Endoskopik KBB ve
 - Odio Merkezi ● Doğum, Ağrısız Doğum
 - Menopoz ve Kısırlık (İnfertilite) ● Hiperlipide, Diabet ve Şişmanlık
 - Plastik Cerrahi ● Epilasyon Tedavi ● Göğüs Hastalıkları ● Psikiyatri ● Sünnet
- Polikliniği Merkezleri ve Tam Donanımlı Ambulanslarıyla

hizmetinizde

24
SAAT

Hizmet

University Hospital

Horhor Cad. No: 8 Fatih - İSTANBUL Tel: 0212 635 06 60 pbx
www.universalhospital.com.tr info@universalhospital.com.tr

Siyasal Vakfı
Bülteni
YIL 4 SAYI 5 ARALIK 1997

Siyasal Vakfı
Bülteni
Yıl 4 Sayı 5 Aralık 1997

Sahibi:
Siyasal Vakfı
Yönetim Kurulu Adına
Mustafa DELİCAN

Genel Yayın Danışmanı:
Fahri SOLAK

Bu Sayıya Katkıda Bulunanlar:
COŞKUN ÇAKIR
AHMET GEÇER
S. AHMET İŞKİN
ALİ POLAT

Teknik Hazırlık:
İlgi Tanıtım
544 82 70

Baskı:
Erken Matbaacılık

Adres:
Siyasal Vakfı
Yavuz Selim Cad.
Müstakimzade Sok.
No:34/1 Fışh-İstanbul
Tel.: (0.212) 533 83-28

Muhterem okuyucularımız,

Bültenimizin yeni bir sayısı ile yine sizlerle birlikteyiz. Bütün arzumuzla rağmen, çeşitli sebeplerle Bültenimizi daha sık periyodlarla yayınlamayı gerçekleştiremedik. Gecikmeli de olsa bültenimizin yayını sürdürme kararındayız. İnşallah imkanlar arttıkça daha sık ve düzenli yayınlamayı da gerçekleştiririz.

Bültenimizin bu sayısına, geçmiş dönemde yapılan faaliyetlerle ilgili genel bir bilgi sunarak başlıyoruz.

Yine bu sayıda camiamızdan İstanbul eski Defterdar Yardımcısı Maliye Başmüfettişi İsmail Gerçek'le "Türk Vergi Sistemi" üzerine yapılan bir röportaj yer alıyor.

Vakfımızda yapılan konferansların bant çözümlerini yayınlamaya devam ediyoruz. Bu sayıda Gümrük Başmüfettişi Sezai Uçarmak tarafından sunulan "Bedelsiz İthalat Kararnamesi ve Türk Otomotiv Sanayiine Etkileri" başlıklı konferans metnini yayınlıyoruz. Bu uygulamamızı gelecek sayılarda da sürdüreceğiz.

Bize ulaşan, camiamıza ilişkin bilgileri Pano sayfamızda değerlendiriyor, böylece kardeşlerimizin sevinç ve üzüntülerini sizlerle paylaşmak istiyoruz. Yine sayfalarımızın elverdiği ölçüde üyelerimizi tanıtmaya devam ediyoruz.

Vakfımızın Geleneksel iftarı, 17 Ocak 1998-Cumartesi günü yapılacaktır. Hepinizi bu iftara bekliyor, selamlarımızı sunuyoruz.

Vakfımızın 4. Olağan Genel Kurulu Yapıldı

Vakfımızın 4. Olağan Genel Kurulu ve geleneksel iftar yemeği 18 Ocak 1997 tarihinde MÜSIAD toplantı salonunda yapıldı.

Yaklaşık 200 mensubumuzun katılımıyla gerçekleştirilen iftar ve genel kurul, akşam namazı ve yemek sonrası Kur'an-ı Kerim okunarak başladı. Daha sonra Sabahattin Öztürk'ün başkanlığında İlhan Özyürek, Ahmet Geçer, Adnan İnci ve Sabahattin Kaplan'dan divan oluştu. Divanın oluşması ile geçen dönem faaliyet raporu sunuşu ve açılış konuşması için Fahri Solak söz aldı. Fahri Solak konuşmasında özetle şunları söyledi:

Bismillahirrahmanirrahim

Muhterem misafirler, kıymetli arkadaşlar, öncelikle davetimize icabet ettiğinizden dolayı hepinize teşekkür ediyorum. Rabbim Ramazan ayını hepimiz için mübarek kılsın.

Fakülte çatısı altında başlayan tanışıklığımızın, önce birlikteliğe dönüşmesini ve bu birlikteliğin kurumlaşarak daha kalıcı hale gelmesini sağlayan Rabbimize hamdediyorum. Bu birlikteliğin nicelik ve nitelik açısından gelişerek sürmesini diliyorum.

Bu sene vakfımızın kuruluşunun beşinci yılını idrak ediyoruz. Artık bebeklik devresini geride bırakmış olmalıyız. Geçen sürede Siyasal Vakfı ne yaptı?

Bu soruya verilecek cevabı uzatmak ve yapılan işler kabilinden birçok başlığı altalta sıralamak mümkün. Aynı şekilde yapılması gereken ve yapılamayan işleri de bir dizi halinde sıralamak mümkün.

Ancak, geriye dönüp bakıldığında şu hususu memnuniyetle ifade edebiliriz ki, Siyasal Vakfı ne kurum olarak kendisini (imajını) ne de mensuplarını zorla bırakacak, mahcup edecek kritik bir hata yapma-

mıştır. Bugün vakıf etrafında bir iyi niyet halkası ve bir teveccüh varsa, bu noktanın önemli katkısının olduğunu düşünüyorum. Bu hassasiyetin gelecek dönemlerde de süreceğine inanıyorum.

Geçen sürede vakıf çalışmalarında fiili sorumluluk üstlenen ve bu çalışmalara maddi-manevi destek olan insanların hesapsız, ıvazsız-garazsız samimi çalışmaları, yapılanların bereketinin ana sebeplerinden biri olsa gerektir. Bu çerçevede vakıfla ilgisini kesmeyen, elinden geldiği ölçüde maddi-manevi yakınlığını gösteren ve teşviklerini esirgemeyen bütün mensuplarına müteşekkirimiz. Geleneksel nokta bu pazarlıksız, samimi gayret ve teşviklerin bir sonucudur.

Sevgili kardeşlerim,

Siyasal Vakfı bir şemsiye olmak durumundadır.

Bu şemsiyenin altında, bu toprakların değerleri ile kavgası olmayan, bu cefakar halka savaş açmamış, adeta toplumun genlerine işlenmiş bulunan ilkelere sahip herkese yer vardır.

Bildiğiniz gibi genel kurul toplantımız iki yılda bir, iftar programımız ise her yıl düzenli olarak yapılmaktadır. Geçen dönemde yapılan faaliyetlere ana başlıkları ile değinmek istiyorum.

-Vakfımızın teknik altyapısını kuvvetlendirici adımlar atıldı. Bu çerçevede Bilgisayar sistemi ve faks imkanı oluşturuldu. Küçük de olsa kitaplık oluşturulmasına dönük adımlar atıldı. Sağlıklı bir büro hizmetinin diğer gerekleri yerine getirildi. Bu konuda katkılarda bulunan Zet-Petran Bilgisayardan Sabahattin Kaplan ve Comedia Bilgisayardan Adnan İnci'ye teşekkürlerimizi ifade etmek istiyorum.

Hazırlanan bir bilgisayar programı ile mensuplarımızla ilgili sağlıklı bir döküme sahip olma imkanı

kazandık. Halen yaklaşık 700 kişilik bir isim-adres portföyüne sahibiz. Vakfımız ve camiamız için önemli bu potansiyelin gerektiğinde nasıl aktif bir güç olabileceğini ve etkinlik sağlayabildiğini son bir ay içerisinde fiilen görmek bizleri fazlasıyla memnun etti ve şevklendirdi. İnaniyoruz ki bu potansiyel imkanlarla camiamız birçok hayırlı hizmete imza atabilecektir. Bu isim adres kayıtlarını bir ajanda olarak sizlere sunuyoruz. Bunun aramızdaki iletişime önemli katkılar sağlayacağına inanıyoruz. Ajandanın hazırlanmasında katkılarından dolayı Ahmet Geçer , Coşkun Çakır, Ali Polat ve Ekrem Çınar'a teşekkür ediyoruz.

Vakfımızda 15 günlük periyodlarla düzenlenen konferanslarımıza devam ediyoruz. Konuşmacılardan mümkün olduğunca ayda birinin kendi mensuplarımızdan olmasını sağlamaya çalışıyoruz. Bildiğimiz gibi bu konferansların çözümlerini sıra ile Bültenimizde yayınlıyoruz.

Vakfımızın Bülteni uzun aralıklarla da olsa çıkmaya devam ediyor. İmkanlar elverdiği ölçüde Bültenin periyodunun sıklaştırılması ve muhtevasının zenginleştirilmesine çalışılacaktır. Bülten'in muhtevası hazırlandıktan sonraki aşamada hemen bütün yük Ahmet Geçer'in üzerine biniyor. Sitemlerimize ve nazımımıza katlanan Ahmet Abiye teşekkür ediyorum.

Geçtiğimiz iki yıldır yaptığımız işlerden birisi de öğrenci arkadaşlara burs sağlamaktır. Az sayıda da olsa vakıftan sağlanan burslar yanında asıl önemli sayıda bursu, arkadaşların ilişkileri ile sağladık. İki senedir İstanbul B. Şehir Belediyesi'nin sağladığı burs imkanından çok sayıda arkadaşın yararlanması için teşvikte bulunuldu ve sonuç alındı. Bu sene yüze yakın

lisans ve lisansüstü öğrencisi arkadaşımız buradan burs kazandı. Burada B. Şehir Belediyesi ilgililerine ve İlhan Özyürek'e teşekkürlerimizi ifade etmek istiyoruz.

Halen vakfımızın katkıda bulunduğu iki adet öğrenci evi bulunmaktadır. Bu evlerden birinde erkek, diğerinde hanım öğrenciler kalmaktadır.

Geçen dönem yapılan ve büyük ilgi gören Mesleğe hazırlık seminerlerine inşaallah önümüzdeki Şubat ayından itibaren devam edilecek. Bu konuda özellikle müfettiş arkadaşların katkılarını bekliyoruz. Konu ile ilgili koordinasyonu Hesap Uzmanı Oğuzhan Taşkesen arkadaşımız yapıyor. Ayrıca meslek sınavlarını takip edip, hazırlanan arkadaşları haberdar etmek ve ulaşılabildiği kadarıyla ilişki kurmak yönünde de çabalar sürdürülüyor.

Kıymetli arkadaşlar,

Geçtiğimiz döneme ilişkin en önemli gelişmeyi sizlere arz etmek istiyorum. Bu gelişme, Vakıflar Genel Müdürlüğü tarafından Şehzade Sıbyan Mektebi'nin restorasyon şartlı olarak vakfımıza tahsis edilmiş olmasıdır. Üç yıllık bir sürecin ve yorucu bir çabanın sonucu olan bu gelişmeyi sizlerle paylaşmaktan mutluluk duyuyoruz.

Bu süreçte şüphesiz birçok arkadaşın önemli katkıları oldu. Ancak vakıflar müfettişi kardeşimiz Adnan Ertem en büyük paya sahip. Son günlerin koşuşturması içinde kendisine teşekkür borcumuzu ifa edememiş olabiliriz. Yönetim Kurulumuzun danışmanlığını yapan ve birçok işi fiilen yürüten kardeşimize huzurunuzda şükranlarımızı sunuyoruz.

Vakfımıza yer tahsisi sevindirici bir gelişme ol-

makla beraber, önemli bir yük de getirmektedir. Bunun tadilatını ancak elbirliği ile yapabiliriz. Ayrıca yerin tahsis edilmesinden sonra ortaya çıkan bir hukuki sorun sözkonusu. Bu sorunla ilgili kapsamlı çalışmalarımız ve ilişkilerimiz sürüyor. Sorunun tatlıya bağlanmasını diliyoruz. Böyle olmaması durumunda sizden destek talebimiz olabileceğini hatırlatmak istiyor ve duyarlı davranacağınıza inanıyoruz.

İlk başvuruyu 1994 yılında yaptığımız ve üçüncü başvurumuzun olumlu değerlendirilmesi sonucu vakıflar genel müdürlüğü tarafından 14.10.1996 tarihinde vakfımıza tahsis edilen ve 20 Aralık 1996'da resmen teslim aldığımız sözkonusu yere, başka bir demeğin talip olması ve siyasi nüfuz yoluyla bizden iptal ettirme girişimi sonucu ortaya çıkan sorunun çözümü için ilişkiye girerek yardım istediğimiz mensuplarımızın Ankara'dan Sivas'a, Mardin'den Urfa'ya ve Elazığ'a ulaşan bir çerçevede gösterdikleri ilgi bizleri duygulandırmış ve güç vermiştir. Aynı canlı ilginin talep edilmesi durumunda camiamızın tümü tarafından gösterileceğine samimi olarak inanıyoruz.

Muhterem Kardeşlerim,

Önümüzdeki dönem vakfımız artık altyapı oluşturma ve kurumlaşma çalışmaları dışında sosyal etkinlikler de yapma azmindedir. Bu ve benzeri çalışmalarını sizlere duyurarak katılımınızı isteyeceğiz.

Vakfımızın çalışma temposunu artırabilmesi mümkün olduğunca fazla sayıda insanın katkısı ile mümkün olabilecektir. Bunun için çeşitli alt çalışma birimleri-komisyonlar oluşturmayı planlıyoruz. Elinizdeki formda da bu hususa işaret edilmiş bulunmaktadır.

Huzurunuzu fazla işgal etmek istemiyorum. Şimdi yeni vakıf yerimizle ilgili kısa bir dia gösterisi sunacağız. Bu diaların hazırlanması ve sizlere sunulmasında Seyit Ahmet Işkın kardeşimizin büyük emeği geçti. Kendisi vakfımıza her alanda katkıda bulunmaktan haz duyan genç bir kardeşimiz. Böyle olunca kendisine bir faaliyetle ilgili değil, genel olarak teşekkür etmek istiyorum.

Rabbimden, bizleri razı olacağı işlerde kullanmasını, istikametten ayırmamasını diliyorum, hepinize sevgi ve saygılar sunuyorum."

Daha sonra Vakıflar Genel Müdürlüğü tarafından vakfımıza tahsis edilen Şehzade Sıbyan Mektebi ile ilgili tanıtıcı bir dia gösterisi yapıldı ve Adnan Ertem tarafından konu ile ilgili bilgi verildi.

Dia gösterisini müteakip toplantımıza katılmayan mensuplarımızdan Zeynel Koç (Maliye Müfetti-

şi), Ezelettin Küçük (Siirt Vali Yardımcısı), Ahmet Altıparmak (Suruç Kaymakamı), Ahmet Deniz (Çamoluk Kaymakamı), Mustafa Hotman (Suşehri Kaymakamı), Salih Işık (Kulp Kaymakamı), Tuncay Sonel (Simav Kaymakamı), Faruk Bekarlar (Akören Kaymakamı), Mehmet Sarıcan (Kozluk Kaymakamı), Abdullah Soylu (Gümrük Muh. Kont.), Metin Karabaşoğlu (Yayıncı) ve Arif Özsağır (Araştırma Görevlisi) ın göndermiş oldukları mesajlar okundu.

Toplantımıza diğer gönüllü teşekküllerden, yayın dünyasından ve akademik çevrelerden camiamızın tanınmış simaları da katıldı. Dilek ve Temenniler bölümünde bu misafirlerimizden Mustafa Özel (Yeni Şafak Gazetesi Yazarı), Ahmet Şişman (Ensar Vakfı Başkanı), Doç. Dr. Ahmet Davutoğlu, Doç. Dr. Mustafa Aykaç, Akif Emre (Kanal 7 Dış Haberler Müdürü), Dr. İsmail Coşkun kısa birer selamlama konuşması yaptılar.

Denetleme Kurulu raporunun okunması ve geçen dönem hesaplarının ibrasını müteakip Yönetim Kurulu ve Denetleme Kurulu üyelikleri için Mütevelli Heyete önerilecek adayların seçimine geçildi ve akabinde yapılan Mütevelli Heyet Toplantısında yapılan seçim sonucu Yönetim Kurulu ve Denetleme Kurulu şöyle oluştu.

Yönetim Kurulu:

Sabahattin Öztürk
İlhan Özyürek
Mustafa Delican
Fahri Solak
Coşkun Çakır
Sezai Uçarmak
Oğuzhan Taşkesen
Mustafa Ak
İslam Emiroğlu
Adnan Ertem
Seyit Ahmet Işkın

Denetleme Kurulu:

Mustafa Bayrak
Kemal Yüksek
Ünsal Sözbir

Daha sonra yapılan ilk Yönetim Kurulu toplantısında Mustafa Delican Yönetim Kurulu Başkanlığına seçildi.

Sosyal Kültürel Faaliyetler

Yer Tahsisi

Bültenimizin bir önceki sayısında Vakıflar Genel Müdürlüğü tarafından, yapılan başvurumuz olumlu değerlendirilerek Şehzade Sıbyan Mektebi'nin restorasyon şartlı olarak vakfımıza tahsis edildiğini duyurmuştuk. Geçen sürede ortaya çıkan pürüzler giderilmiş, rolöve ve restorasyon projeleri hazırlanmış ve Anıtlar Yüksek Kurulu'nun onayına sunulmuştur. Bu arada İstanbul Valiliği ile Vakıflar Bölge Müdürlüğü arasında

sözleşme imzalanmış, anıtların onayından sonra valilikle vakfımız arasında yapılacak nihai sözleşme ile süreç tamamlanacaktır.

Projenin Anıtlar Kurulu'ndan çıkmasını müteakiben onarım çalışmalarına başlanılacak ve en kısa zamanda yeni yerimize taşınılacaktır. Tarihi eser onarımının özelliği dikkate alındığında sözkonusu onarımda önemli miktarda kaynağa ihtiyaç duyulacağı açıktır. Bu süreçte mensuplarımızın gerekli desteği vereceklerine inanıyor, bu ümit ve moralle çalışmalarımızı sürdürüyoruz.

Konferanslar

Vakfımızda 15 günlük periyodlarla yaptığımız konferanslara geçtiğimiz dönem de devam edildi. Bu çerçevede Marmara Üniversitesi Öğretim Görevlisi Dr. İsmail Kara : "Türkiye'de Çağdaş İslam Düşüncesi'nin Seyri" , İ.Ü.SBF 1987 mezunu, Vakıflar Müfettişi ve Vakfımızın Mütevelli Heyet Üyesi Adnan Ertem: "Tarihte ve Günümüzde Vakıflar" konularında konferanslar verdiler.

Aralık ayı içinde ise Yeni Şafak Gazetesi Genel Yayın Yönetmeni Akif Emre: "Medya, mit ve gerçeklik" konusunda bir konuşma yaptı. İstanbul Üniversitesi Tarih Bölümü Öğretim Üyesi Dr. Mustafa Budak ise, 27 Aralık'ta "Türk Kurtuluş Savaşında Misak-ı Milli'nin Anlamı" konusunda bir konferans sunacaktır.

Geçmiş dönem yapılan konferansların kaset çö-

zümlelerini Bültenimizde yayınlamaya devam ediyoruz. Bu sayımızda Sezai Uçarmak tarafından sunulan "Beldesiz İthalat Karamamesi ve Türk Otomotiv Sanayiine Etkileri" konulu konferans metnini yayınlıyoruz.

Ajanda

Vakfımızın çalışmalarını izleyen mensuplarımızın bildiği gibi, son birkaç yıldır Siyasal Vakfı Ajandası hazırlayarak sizlere sunuyoruz. Geçen yılki ajandayı cep ajandası şeklinde hazırlamış ve içine vakfımız mensuplarının dökümünü koymuştuk. Bu çalışma camiamız tarafından hüsn-ü kabul gördü. 1998 yılı için de benzer bir ajanda hazırlanması yönünde çalışmalarımız devam etmekte olup, inşaallah 17 Ocak 1998'de yapılacak olan Geleneksel İftarımız'da mensuplarımıza sunulacaktır. Bu ajandayı temin etmek isteyen arkadaşlar, vakıfla temasa geçerek taleplerini iletmeleri durumunda kendilerine gönderilecektir.

Mesleğe Hazırlık Seminerleri

Vakfımızda birkaç dönemdir yapılan ve olumlu tepkiler alan Mesleğe Hazırlık Seminerleri geçen dönem de yapıldı. 8 hafta süren seminerlere fakültemiz mezunu 25 kişi devam etti. Bu seminerlerde çeşitli meslek gruplarından arkadaşlarımız yeni mezunlara mesleklerle ilişkin bilgi yanında teorik konularda da bilgi aktardılar. Bu seminerlerin önümüzdeki dönemde sürdürülmesi planlanmaktadır.

İsmail Gerçek ile “Türk Vergi Sistemi” Üzerine

Röportaj: S. Ahmet Işkın

- İsmail GERÇEK'i daha yakından tanıyabilir miyiz?

- Memnuniyetle. 1963 yılında Çanakkale'nin Çan ilçesine bağlı Uzunalan Köyünde doğmuşum. İlkokulu aynı köyde, orta öğrenimimi Biga İmam Hatip Lisesinde tamamladım. Ardından İstanbul Üniversitesi Siyasal Bilimler Fakültesine kaydoldum ve üç yıl buraya devam ettim. Son sınıfa Ankara Üniversitesi Siyasal Bilgiler Fakültesine yatay geçiş yaptım. 1985 yılında mezuniyetimi müteakiben Maliye Bakanlığı Teftiş Kurulunda meslem hayatıma başladım. 1995/Temmuz 'dan 1997/Ağustos ayına kadar İstanbul Defterdar Yardımcılığına vekalet ettim. Halen Maliye Başmüfettişi olarak görev yapmaktayım.

- Merakımı hoş görün ama, son sınıfta Ankara'ya gidişinizin sebebi neydi?

- Biliyorsunuz, Siyasal Bilgiler Fakültesine kaydolun birçok öğrencinin hayalinde kaymakam olmak vardır. Benim de öyleydi. Ancak üçüncü sınıfa geçtiğim yıl İstanbul Siyasal'ın ilk mezunları bir sürprizle karşılaştılar ve okulun o zamanki adında yer alan 'Bilimler' kelimesi gerekçe gösterilerek kaymakamlık sı-

navına kabul edilmediler. Her ne kadar özellikle o tarihten sonra ilgimi ekonomi ve maliye alanına kaydırdıysam da sırf bir hak olarak kaymakamlık sınavına girme fırsatını kaçırmamak için Ankara'ya geçmeyi uygun buldum. Ancak şunu açıkça belirteyim ki, üniversite yıllarımın en güzel dönemini İstanbul'da yaşadım; aldığım eğitimde ve mesleğe girişimde de İstanbul'un payının daha fazla olduğunu düşünüyorum.

- Efendim, siz bir maliye bürokrati olarak Türk vergi sistemini nasıl değerlendiriyorsunuz? Türk vergi sisteminin gözden geçirilmesi gerektiği yolundaki yaklaşımlara katılıyor musunuz?

- Evet, bu düşüncelere tamamen katılıyorum. Binaenaleyh gerek maliyeciler gerekse diğer toplum kesimlerinde bu konuda hemen hemen konsensüs bulunmaktadır. Olsa olsa yapılması gereken değişiklik ve yeniliklerin içeriği ve boyutu konusunda görüş farklılıkları bulunabilir. Bilindiği gibi vergi, kamu giderlerini karşılamak amacıyla herkesten ödeme gücüne göre ve karşılıksız olarak zorla alınan iktisadi değerlerdir. Buna göre vergi, devlet için bir gelir, ödeyen birey için ise bir yükür. Dolayısıyla bir taraftan devlet daha fazla vergi toplamaya çalışırken öbür yandan vergi yükümlüsü bireyler daha az vergiye muhatap olmak isterler. Yapılması ge-

reken, bu iki zat tercihi uygun noktada buluşturmalıdır. Bunun yolu da devletin 'herkesten' 'ödeme gücüne' göre ve 'makul oranda' vergi istemesidir.

Bugün vergi sistemimize baktığımızda, temel olarak gelir ve harcamalardan vergi alınmaktadır. Taşıt alım vergisi, motorlu taşıtlar vergisi, veraset ve intikal vergisi ve emlak vergisi gibi servet unsurları üzerinden alınan bir takım vergiler mevcutsa da bunların toplam vergi gelirleri içindeki payı çok küçüktür. Toplam vergi gelirleri içinde harcamalardan alınan dolaylı vergilerin oranı ise yüzde 50'nin üzerindedir. Burada en büyük pay mal ve hizmetler üzerinden alınan yüksek oranlardaki katma değer vergisininidir. Mal ve hizmetler üzerinden

yüksek oranda harcama vergisi almak, bir taraftan fertleri belgesiz alım satıma yöneltirken, diğer yandan toplumdaki gelir dağılımını olumsuz yönde etkiler. Gelir üzerinden alınan vergilere baktığımızda, burada da yoğunluk sabit gelirli-lerin, yani ücretli-lerin üzerindedir. Gerçek kişi mükelleflerinin gelirlerine uygulanan vergi oranları %25'ten %55'e kadar artarken, şirketlerin gelirleri-ren uygulanan oran yüzde 25'tir. Bu tablo bir taraftan mükelleflerin şirket

kurmak suretiyle, hayat standardı dediğimiz ve asgari vergi alınmasını amaçlayan vergi güvenlik müessesesi-sinden kaçmalarına ve üzerlerindeki vergi yükünü azaltmalarına, diğer yandan şirketleşmeye gitmeyen-lerin ise ağır vergi yükünden kaçmak için giderlerini fiktif olarak şişirmelerine veya hasılatlarını gizlemelerine yol açmaktadır. Bu da nihai aşamada devletin öngörülen kadar vergi toplayamamasına neden olmaktadır. Kısaca vergi sistemimiz bir taraftan daha ziyade dolaylı vergilere ve sabit gelirli-lerden alınan dolaysız vergilere dayanmak suretiyle, zaten yüksek enflasyon nedeniyle bozulmuş olan gelir dağılımını daha da

olumsuzlaştırmakta; diğer taraftan yüksek vergi oranları sebebiyle mükellefleri vergi kaçırma-yaya yöneltmektedir.

- Peki, vergi oranları düşürülürse devletin vergi gelirleri daha da azalmaz mı?

- Tabii düz mantık insanı böyle bir sonuca götürür. Fakat yapılan araştırmalar böyle olmadığını gösteriyor. Yani oranların artması beraberinde aynı oranda vergi gelirlerini arttırmadığı gibi, düşmesi de azaltılmaktadır. Bilaki, araştırmalara göre, vergi oranlarında yapılacak artış belli bir noktadan sonra mükelleflerde-

ki vergi direncini daha da artırarak onları vergi kaçırma-yaya yöneltmek suretiyle vergi gelirlerinde azalmaya sebep olmakta; oranlardaki düşüş ise vergi ödemeye motive ederek toplanan vergi miktarında artış sağlayabilmektedir. Tabii bu sonuçların elde edilebilmesinin cezai ve ikna edici diğer bir kısım faktörlere de bağlı olduğunu unutmamak lazım. Şimdi, ülkemizde çok zengin olduğu halde birçok kimsenin çok az vergi ödediği ve devlet tarafından toplanan vergilerin verimli şekilde kullanılmadığı, daha avami ifadeyle har vurup harman savrulduğu yönünde yaygın bir kanaat mevcuttur. İtiraf etmeliyim ki bu kanaat çok da yanlış

değildir. Herşeyden önce biraz önce belirttiğim gibi, servete dönüşmüş olan varlıklar üzerinden oldukça düşük vergi alınmaktadır. Gerçekten toplumda belli bir kesim bir ücretlinin yıl boyunca kazandığı parayı bir öğün yemekte harcarken, eşine ya da çocuğuna doğum gününde sekiz-on milyarlık araba, elli-yüz milyarlık villa hediye edebilirken, aynı kesimden alınan vergi gelir ve servetiyle müteneşip olmayacak kadar az olabilmektedir. Bu vergi sisteminin bir sonucudur. Nihai olarak bunu gören diğer mükelleflerde vergiye karşı direnç doğmakta ve onları da mümkün olduğu kadar vergi kaçırmaya itmektedir. Bütün bunlar vergi sistemimizin ciddi şekilde gözden geçirilmesini gerektirmektedir.

- Bazılarına göre, Türkiye'de yaşanan sıkıntıların, yani kamu açıklarının, enflasyonun sebebi yeteri kadar vergi toplanamamasıdır. Siz de aynı şekilde düşünüyor musunuz?

- Herşeyden önce kamu giderlerinin finansmanında kullanılacak temel kaynağın vergi gelirleri olduğunu unutmamak lazım. Hal böyle olunca, yetiri kadar vergi toplanamaması devlet tarafından yapılan ve yapılması kaçınılmaz olan bir kısım giderlerin finansmanında sıkıntılar yaratmaktadır.

Ben bu sorunuza farklı iki açıdan yaklaşacağım. Birincisi, mevcut yasalar çerçevesinde alınması gereken verginin tahsilatında yetersizlik; ikincisi kaynakların vergilenmesinde yetersizlik. Bunların her ikisi de toplam vergi gelirlerini doğrudan etkilemektedir. Birincisini ele aldığımızda, burada da öncelikli sorun yasalar çerçevesinde vergi-

lenmesi gereken faaliyet ve gelirlerin vergi idaresi tarafından tam kontrol edilip edilemediğidir. Bu konuda yeterince başarılı olunduğu söylenemez. Bunun en önemli göstergesi kayıt dışı ekonominin büyüklüğü konusunda dile getirilen rakamlardır. nitekim İstanbul

Defterdar Yardımcılığına vekalet ettiğim dönemde gördüm ki; yapılan yaygın denetimlerde sürekli olarak kayıtsız mükellefler tesbit edilmekte, ne yazık ki bu

Spekülatif kazançlardan yeteri kadar vergi alınmamaktadır. Gayrimenkullar gerek bir servet olarak gerekse intikali sırasında yeterince vergilenmemektedir. Bu alanların vergilenmesi durumunda hem vergi adaletinin sağlanacağı, hem de daha yüksek miktarda vergi toplanacağı düşüncesindeyim.

tür mükellefler mükellefiyet kaydını müteakip gün ve aylarla ifade edilebilecek kısa bir süre sonra işi terk ettiğini bildirecek ve adres değiştirmek suretiyle başka bir yerde mükellefiyet kaydı olmasızın yeniden faaliyetine devam edebilmektedir. Diğer sorun ise tahakkuk etmiş olan vergilerin tahsil edilmesiyle ilgilidir. Toplam vergi gelirleri açısından ortalama tahakkuk-tahsilat oranı

yüzde seksen civarındadır. Tabii bu oran özellikle af söylentilerinin yayıldığı seçim dönemlerinde daha da düşmektedir. Gelelim kaynakların vergilenmesindeki yetersizliğe. Şahsi kanaatime göre Türkiye'nin esas sorunu buradadır. Bu kapsamda özellikle rant gelirleri

dikkat çekmektedir. Spekülatif kazançlardan yeteri kadar vergi alınmamaktadır. Gayrimenkullar gerek bir servet olarak gerekse intikali sırasında yeterince vergilenmemektedir. Bu alanların vergilenmesi durumunda hem vergi adaletinin sağlanacağı, hem de daha yüksek miktarda vergi toplanacağı düşüncesindeyim. Bu da bir yandan mevcut mükelleflerin vergi ödememe yönündeki direncini kırarak diğer yandan da kamu açıklarının kapanmasına katkıda bulunacaktır.

- *Biraz da Türkiye ekonomisinden bahsedelim. Türkiye ekonomisinin içinde bulunduğu durumu nasıl değerlendiriyorsunuz?*

- Türkiye ekonomisinin kronik hale gelmiş bulunan iki temel problemi mevcut? Enflasyon ve bütçe açıkları. Bütçe açıklarına bağlı olarak sürekli artan iç ve dış borç sorunu. Ne yazık ki ikibinli yıllara yaklaşırken hala yüzde 80-90'lar düzeyinde enflasyonla yaşayan üç-beş ülkeden birisiyiz. 1980 yılını bir tarafa bırakırsak 1994'ten bu yana son çeyrek yüzyılın en yüksek enflasyon oranlarıyla yaşıyoruz. Yıl başında, 1997 yılı için başta hükümet olmak üzere, MÜSİAD ile bir kısım dernek ve özel sektör kuruluşları iyimser bir enflasyon beklentisi içine girmişlerse de son aylardaki göstergeler bu iyimser havayı ortadan kaldırmış ve beklentilerin yüzde 90'lara çekilmesine sebep olmuştur. Gerçekten son aylarda siyasal bakımdan yaşanan istikrarsızlık ve belirsizlik, faiz oranlarındaki yükselmeler ve akaryatık gibi temel girdelere yapılan zamlar enflasyonun yönünü yukarıya doğru çevirmiştir. Temmuz ve Ağustos ayı enflasyon rakamları bu konuda yeterli ipucunu vermektedir. Konjonktürel olarak özellikle sonbahar aylarında enflasyon rakamlarının daha yüksek olacağı düşünüldüğünde en iyimser tahminle yıl sonu enflasyonunun yüzde 90'ın altında olmayacağını söyleyebiliriz. Hatta üç haneli enflasyon rakamlarından söz edenler az değildir.

Yine ülkemizin üzerinden atamadığı diğer bir sorun bütçe açıklarıdır. Her ne kadar 1997 yılı başında iktidarda olan hükümet denk bütçe öngörmüşse de, yeni hükümetin revize ettiği rakamlara göre yıl sonunda 2.4 katrilyon bir açık beklenmektedir. Bu açığı kapatmanın yolu ya giderleri kısmak ya da gelirleri arttırmaktır. Her ne kadar her hükümet değişiminde bir tasarruf tedbirleri paketiyle karşılaşsak ve devletin müsrifliğinin önleneyeceği söylemleri dinlese de maalesef bunu gerçekleştirebilen bir iktidar henüz görmedik. Kişisel olarak bunun gelecekte de kolay kolay gerçekleştirilebileceğine ihtimal vermiyorum. Binaenaleyh

ücretlilerin gelirleri zaten yetersiz olduğundan personel giderlerinden kısmak iktidarın oy kaybı olarak görüleceğinden tercih edilmeyecektir. Yatırım harcamalarının kısılması ise, mümkün olsa bile genel bütçedeki yüzde 3-4, konsolide bütçedeki yüzde 8 gibi düşük payı nedeniyle bir anlam ifade etmemektedir. Geriye transfer harcamaları kalmaktadır ki, devletin vergi, özelleştirme, taşınmaz hazine mallarını elden çıkarılması gibi sürekli veya geçici, ancak sağlam gelir kaynaklarını harekete geçiremediği ve borçlanma gereğini ortadan kaldıramadığı sürece bu harcama kaleminde azaltmaya gitmes imümkün görünmemektedir. Ne yazık ki Türkiye bütçesine en yüksek gider kalemini de transfer harcamaları meydana getirmekte, 1997 itibariyle toplam bütçe giderlerinin yarısından fazlasını teşkil etmektedir. Dolayısıyla kronik bütçe açıklarını kapatmak için iki yol kalmaktadır: Birincisi, sağlam ve tercihe şayan olan , vergi, özelleştirme, hazine mallarını satış ve idare giderlerinin arttırılması; ikincisi, kolay fakat geçici ve çürük olanı ise borçlanmadır.

- *Nitekim son aylarda hükümetin daha ziyade borçlanmayı tercih ettiğini görüyoruz. Bu da kısa dönemde kamu açıkları bakımından iyimser olamayacağımızı gösteriyor değil mi?*

- Keşke hayır diyebilseydim. Ama maalesef öyle. Tabi, kısa süreli iktidar değişimleri bu açıdan olumsuz bir faktör. Hükümetler uzun süre iktidarda kalamayacaklarına inanıyorlarsa ister istemez köklü ve uzun dönemli politikalarla ziyade kısa dönemli ve populist politikaları tercih ediyorlar. Bu da ülkenin sorunlarını katlanarak ileriki yıllara aktarılmasına sebep oluyor.

- *Siz İstanbul'un maliye teşkilatında da idarecilik yaptığınıza göre, biraz da İstanbul ve civarının gerek vergi gerekse üretim açısından Türkiye ekonomisi içindeki yerinden bahsedebilir misiniz?*

- Bildiğiniz gibi İstanbul sadece ülkemizin değil dünyanın en önemli metropollerinden birisi. Tarihsel olarak önemli medeniyetlere ev sahipliği yapmış bir merkez. Asya ile Avrupayı birbirine bağlayan bir köprü. Şahane doğal güzelliği ile nice şairlere ilham kaynağı olmuş bir mekan. Bence hem ülkemizin hem de dünyanın bir minyatürü.

İstanbul tarihsel olarak başkentlik ettiği imparatorlukların aynı zamanda ekonomik merkezi de olmuştur. Türkiye Cumhuriyetinin başkenti olamadıysa da ekonomik merkezi olmayı başarmıştır. 1960'lardan

Bedelsiz İthalat ve Türk Otomotiv Sanayiine Etkileri

Sezai Uçarmak

Türkiye'de sürekli olarak sanayileşme dendiğinde tartışmanın odağına oturmuş olan otomotiv sanayinin bu son alınan bedelsiz ithalat kararından nasıl etkileneceği konusunda bazı açıklamalar yapmak için bu toplantıyı tertiplemiş bulunuyoruz.

Şimdi temelde size anlatmaya çalışacağım konu otomotiv sanayinin Türkiye'deki -tabii çok geniş bir konu- kapsamı olduğu için özellikle ekonometrik bir model olarak ortaya koymayı değil de bedelsiz ithalat nedir, otomobil bedelsiz ithalatı nedir? Otomobil bedelsiz ithalatı ne zaman başladı, bugüne kadar nasıl bir gelişme izledi. Ve bugün böyle bir karar niye alındı bu konuları Türk otomotiv sanayinin üretimlerini de dikkate alarak çok fazla derinliğine ve benzeri konulara girmeden özellikle bazı noktalara değineceğiz. Biz aslında konuyu ilan ederken ben otomotiv sanayi olarak onu ilan etmeyi düşünmüştüm. Fakat o birazda tevafuk olarak otomobil sanayi olmuş, hakikatende bedelsiz ithalata tam bir uyum sağlamış. Çünkü otomotiv sanayi denildiğinde ilk aklımıza gelen şey, sadece otomobil değil, yani yan sanayi de kapsayacak şekilde kamyon minübüs ve Türkiye'deki tüm araçları da kapsayan bir sanayi ilk planda göz önüne alıyoruz. Bugünkü konumuzu otomobile sınırlı tutmakta yarar var. Özellikle net sonuca varabilmek bakımından diye düşünüyorum. Şimdi efendim bedelsiz ithalat aslında gümrük mevzuatında üzerinde sıkça durulan ve de kişilerin milletlerarası gidiş gelişlerinde kişileri yakından ilgilendiren, gümrük mevzuatında yolcu denilen yolcu diye tanımlanan kişilerin yakından ilgilendiren bir hadisedir. Bedelsiz ithalatı biz kısaca şöyle tanımlıyoruz.

Bedelsiz ithalat karşılığında Türkiye'den döviz transfer edilmeyen ithalattır. Yada bir başka tanımla bedeli yurt dışında kazanılan dövizlerle ödenen herhangi

bir kambiyo mercii aracılığıyla veya Türkiye'deki herhangi bir banka ya da diğer kambiyo mercilerince karşılığında döviz transferi yapılmayan ithalat olarak tanımlayabiliriz. Şimdi bedelsiz ithalat sadece otomobilde sözkonusu değil. Yani yolcunun beraberinde gelebilecek her türlü eşyanın bedelsiz ithalatı sözkonusudur. Mesela bunlara bir kaç örnek verebiliriz. Yolcuların sürekli olarak beraberinde getirmiş oldukları zati eşya yani kişinin giyimine kuşamına mahsus kişilerin kullanımına özgü eşyalar sürekli bedelsiz ithalat yöntemiyle gelir. Yine yurt dışında belli bir süre kalmış ise -bu mevzuatımızda iki yıl olarak geçiyor - yurt dışında ikamet tesis etmiş ve bu ikametgahını terkederek Türkiye'ye gelen kişilerin beraberindeki yurtdışında kullanmış oldukları ev eşyalarını getirmeleri de bir bedelsiz ithalat türüdür. Çünkü siz yurtdışında bir otomobil alırken veya diğer bir ev eşyası alırken karşılığında herhangi bir döviz ödemesini yapıyorsunuz. Ya da sadece ödeme yapmak olarak bunu ele almamak gerekir. Yurt dışından hediye aldığınız şeylerde bedelsiz ithalat türüne girer. Yani bedeli karşılığında hiçbirşey ödememişsiniz. Gayri yasal şeyleride ele alabilirsiniz. Yani hırsızlık mallarının Türkiye'ye ithalide aynı kapsama girer çünkü oda bir bedelsiz ithalat türüdür. Ama temelde dediğim gibi hediyelik eşyaların getirilmesi yolcu beraberinde eşyaların getirilmesi tabii bu yolcu beraberide eşyanın içinde sadece otomobil yok, onun dışında bir televizyon olabilir. Ve bunu Bakanlar Kurulu belirliyor bir listesi var bunun. Bu listedeki eşyaların Türkiye'ye getirilmeside bedelsiz ithalatın kapsamına giriyor. Ama Türkiye'de önemli bir sanayi dalını ilgilendirmesi nedeniyle bedelsiz otomobil ithali çok önemli. Türkiye 1980'li yıllara kadar ticari yöntemle yani herhangi bir ithalatçının otomobil ithaline müsaade etmeyen bir ülkediydi. ANAP hükümetlerinin gelipte bu tabii Ocak 1980 istikrar tedbirlerinden sonra gelen kararlarla ki ANAP hükümetleri döneminde ilk defa biliyorsunuz ithalat liberalize edildi, otomobilde aynen kullanmak gerekiyor. Serbestleştirildi, dolayısıyla ticari ithalat söz konusu olmaya başladı. Daha önce Türkiye'ye otomobil ithal etmek isterseniz örneğin bir Borusan A.Ş. olarak Türkiye'ye otomobil ithalat etmek istediğinde bunu yapma imkanı yoktu. Yasaktı. Bu da Türk otomotiv sanayinin korunmasına yönelik özel bir politika idi. 1980'lerde bu oluyor. Türkiye'ye otomobil gelmiyormuydu? geliyordu. Nasıl geliyordu, yurt dışında belli bir süre bu karar tabii çeşitli sürelerde yenileniyor. Örneğin bazen bu iki yaşa indiriliyor bazen dört yaşa çıkarılıyor. Bazen daha yüksek yaşlardaki otomobillerin getirilmesine yönelik bazı politikalar belirlendi bunu

bedelsiz ithalat kararlarıyla yani bir bakanlar kurulu kararı ile yaptı hükümete bu bedelsiz ithalat kararlarında genelde yani son karara gelene kadar nasıl bir aşama geçirdi onu söylemek istiyorum. Bu ana gelene kadar bakanlar kurulu genellikle yurt dışında ikamet tesis etmiş işçi, öğrenci, memur - ama mülteci olursanız bu haktan istifade edemiyorsunuz. Veya turist olarak gitmiş iki sene kalmışsınız bu haktan istifade edemiyorsunuz.- İkamet tesis etme şartına (4) bağlı olarak Türkiye'ye dönüştü bazen beş yıla çıktı bunun ordaki ikamet süresi bazen iki yıla hatta bir sene önce bu bir yıl olarak uygulanıyordu. 96 başında çok önemli değişiklikler oldu gümrük birliğine bağlı olarak. Şimdi buralarda genellikle otomobil sanayicileri gelen otomobil hep kendilerini etkilediği için üretimde üretimlerinin ve satışlarının durumunu etkileyeceği için sürekli hükümetle hep böyle yılbaşlarında çıkarılan bu rejim kararlarında bir pazarlık masasına oturma durumuna geldiler. İşte genelde bu zamana kadar yılda Türkiye'ye sekiz ile onbin arasında bu yöntemle otomobil geliyordu. Şimdi şu karıştırılmasın bedelsiz ithalat yani bu zamana kadar yapılan uygulama itibariyle gümrük birliğine kadar olan dönem için söylüyorum bedelsiz ithalat demek muaf ithalat demek değildir. Sadece ithal hakkı kazanma olayıdır. Yani normal ithalatçı otomobil ithal etmek istiyor ama Türkiye'de otomotiv sanayini desteklemek için otomobil fabrikalarını desteklemek için özelde hükümet onlara ticari ithalat yolunu açmıyor. Sadece bu yöntemlerle, yani yurt dışında iki yıl ya da daha fazla yıl kararnamede ne kadar süre geçiyorsa o kadar yıl kalmış kişilerin çeşitli nedenlerle işte ordan bir otomobil adlarına kayıt ettirip yani yurt dışında adlarına kayıt ettirmek suretiyle Türkiye'ye ithal edip Türkiye'de satmaları yöntemiyle gerçekleşiyordu. Tabii bu yöntem genelde yurt dışındaki işçiler tarafından kullanılmıyordu ve permi ticareti dediğimiz bu yöntemle genellikle yine ithalat Türkiye'de galerisi olan kişiler bu haklardan istifade ederek bunları Türkiye'ye alıp, satıyorlardı. Yine onları ithal otomobil olarak piyasaya sürüyorlardı. Tabii bedelsiz ithalatta bir önemli özellik var. Normal ithalatta herhangi bir malı ithal etmek isterse-niz ithalatçı olarak, mal yeni olmak zorunda. Yani yeni mal getirmek zorundasınız. Siz bu sene otomobil ithal ediyorsanız 95 yılının otomobilini getiremezsiniz. Ticari otomobil ithalatında. Veya bir makina ithalatında Türkiye belli tavizler tanımıştır. Sebep Türkiye'nin yatırım malına ihtiyacından kaynaklanır. Ama bir Almanya aynı tavizi tanımaz, çünkü onda her türlü mal o ülkenin alım gücüne göre satılıyor. Dolayısıyla böyle bir imkan tanıma gereği duymuyor. Ama ithalat rejim ka-

rarlarında ve gümrük kanunlarında ithal edilen malın yeni olması şartı vardır. Ve yatık yani bu ithalat rejimindeki tabirdir. Substandart yani standart dışı yenileştirilmiş malların Türkiye'ye ithali izne tabidir. Bunların ithal edilebilmesinin şartı da, bir yatırım teşvik belgesine bağlatacaksınız, komple bir yatırım olacak veya o makineye özel bir ihtiyaç olacak. Ancak o şartlarda Dış Ticaret Müsteşarlığı bunun ithalatına izin veriyor. Normalde ticari ithalat yöntemiyle kullanılmış eşya ithali mümkün değil. Bedelsiz ithalat işte burda bu yöntemi deniyor. Yani kişiye bağlı bir hak olarak ortaya çıktığı için yaş olarak eğer şartları taşıyorsa, mesela diyelim ki siz belli marjlar içinde o yaş şartını yerine getiriyorsanız size onun ithalatı için izin veriliyor. O da Türkiye'ye getirdiğinizde vergilerini ödüyor. Gerekli müsaadesini alıyor, gümrüğe teslim ediliyor sonra muayenesi yapılıyor üzerinde aksam parçasının kıymeti belirleniyor.

Normal ticari ithalatçı yurtdışından mal alıp getirseydi hangi vergileri ödeyecek idiyse o vergileri zaten normalde getiren kişi de ödüyor. Hatta şöyle bir şey var, ticari ithalatta genellikle özel bir inceleme yapılmaz. Eğer hakkında bir ihbar yoksa veya sizin yurt dışından getirmiş olduğunuz faturaya itibar edilir. Yani ilk etapta onun ithalat yapmasına herhangi bir şekilde bir engelleme çıkarılmaz ama kişiler ithalat yaptığında otomobil sanayicilerinin FOB Turist kıymet dediğimiz fabrika çıkış fiyatlarını genellikle esas almayan yani bir miktarda böyle tam piyasa şartlarının yani pazarlık gücüne bağlı olarak değilde liste fiyatlarıyla geldiği varsayımına dayanır. BMW marka otomobil 4 yaşında getirirseniz bunu 10 bin marka almanız mümkün. 10 bin marka almanız evet mümkün olabilir ama Türk gümrük yerlerinde onun 10 bin marka üzerinden vergilerini ödemesiniz. Onu yapmanız gereken şey nedir. Bu arabanın 96 yılındaki kıymeti neyse onun üzerinden yıllık 1996 her tarafta görünmüyor ama 1996'da 50 bin varsa bir yıl 1995 bir yıl için %20 indirim yapıyorsunuz bunda 1994 model ise bunda üzerinden %15 yapıyorsunuz. Yani kalan azalan bakiyeler yöntemiyle yeni bir amortisman düşüyorsunuz. 1993 model ise yine kalan miktar üzerinden %15. Bu genellikle yurtdışında alım fiyatının iki katına kadar çıkabilir bu kıymetler. Artı bugün yurt dışında standart aksesuar olarak görülebilen bazı şeyler hala bizim bedelsiz ithalat tebliğlerine aracın standart aksesuarı olarak kabul edilmez. O standartlar fiyata ilave edilir. Elektrikli camı olmayan araba yok genellikle. Veya diyelim ki elektrikli cam resistansları elektronik antenler otomatik antenler yani kontrol edilebilen antenler. Klima nerdeyse Avrupa

otomobillerinde standart hale gelmiş durumda. Ama siz klimayı ayrıca fiyata ilave ettirmek zorundasınız. Onuda belirlenen liste fiyatlarıyla bu da genellikle tabi otomotiv ithalatçılarına yönelik özel bir koruma mahiyeti taşıyor. Yani siz yurtdışından isterseniz bunu hediye alabilirsiniz. Ama gümrüğe geldiğinde ben hediye aldım vallahi ben bunu hiç vergi ödemedim geçireceğim diyemez. Kıymet esaslarına göre tesbit edilen matrah üzerinden bunun vergi ve resimlerini ödeyeceksiniz. Bu önemli bir özellik. Şimdi bunun dışında daha sonra onun üzerine döneceğiz. Yani vergilendirme nasıl yapılıyor, ve ne hak tanıyor gibi. 1996 yılına gelene kadar ki en son değişen mevzuatta bedelsiz ithalatta şöyle bir hüküm vardı. Yurtdışında en az bir yıl kalmak devlet memurlarına 6 ay kalmak şartı getiriyordu. Zaten sürekli görevle gidenleri kalma şartı yok. Yani adam bu ay tayin edilmiş olabilir. Gelecek ay geri çağırılmışsa onun otomobil getirme hakkı yani bedelsiz ithalat hakkından faydalanıyordu o. Sürekli görevle gidenler. Geçici görevle gidenlere altı ay şartı arıyordu. Ve dolayısıyla iki yaşından büyük otomobilide getirme imkanı tanımıyordu. İki yaşta şu anlama geliyor. 1996 yılında bu otomobili ithal ediyorsanız en fazla 1995 model olabiliyor. Yani yaş hesabını yaparkende yine özel bir imkan tanınıyor. Model yılı ve ithal yılı dikkate alınıyor. Aslında otomobil bir yaşındadır, biliyorsunuz o şartlarda kullanım itibarıyla ama bu şartlarda sırf otomotiv fabrikalarının pazar satışlarını düşürmemek yani ithal otomobile doğru bir yönlendirme yapmamak için bu şekilde bir imkan vardı. Ama 1996 ya geldiğimizde 1.1.1996 tarihi itibarıyla biliyorsunuz. Avrupa topluluğundan ithal edilen sanayi mallarında gümrük vergi ve resimleri ve fonları kalktı. Dolayısıyla siz yurt dışından otomobil ithal ederken ticari ithalatçı gümrük vergisi ve toplu konut fonu ödemiyor. Bedelsiz ithalat yöntemiyle ithal edeninde yani anayasadaki eşitlik ilkesi gereğince bu hakkı verdiğinizde göre ve kişiye bağlı bir hak olduğundan dolayı onada bir ithalatçı sıfatı veriyorsunuz. Onlarda gümrük vergi ve resimleri ödemecek duruma geldiler. Ama karamamede şöyle bir şey yapıldı. Denildiki yurtdışında en az iki yıl kalma şartı ve Türkiye'ye kesin dönme şartı. Tabi bu kesin dönme olayından şöyle bir şey söylemek lazım yani e kiden bu özellikle ev eşyası ithalindedeki olan bir husustu. Türkiye'ye kesin dönme şartı getirildiği zaman vatandaş konsolosluga gidiyor pasaportuna Türkiye'ye kesin dönmüştür diye bir kayıt koyduruyor. Bu sonradan özellikle Almanya'nın yani Türkleri biraz daha dışarıya çıkarabilmek amacıyla bir politikada kendi ellerine bir koz vermek gibi düşünüldüğü için, yani adam gerçek-

te dönmüyorsa pasaportuna öyle bir kayıt koyduruyor. Gümrükle işlemlerini o şekilde yapıyordu. Daha sonra bunlar problem çıkarınca Almanlar da bir koz verdiği için Türk gümrük idaresi bu şartı aramamaya başladı. Yani kesin dönmeyi beyana bağladı. Gümrük idaresine geldiğinde el yazısıyla Türkiye'ye kesin dönüyorum ama adam onbeş gün sonra çekip gidiyor. Ama otomobil ithalatı imkanından yararlanma mümkün değil. Yani siz yurt dışında iki yıl kaldınız, Türkiye'ye bir tane otomobil getirme imkanına kavuşamıyorsunuz. Yani bu da bir koruma, türüdür ve gümrük vergisi ve toplu konut fonunun ödenmemesi Avrupa topluluğu menşeli otomobillerle ilgilidir. Siz Amerikadan Ford marka araba getirirseniz onlara gümrük vergisi yine ödeyeceksiniz. Dolayısıyla böyle bir özellik göstermeye başladı. Ve bu zamana kadarda bu imkan kullanıldı. Yani ancak burda tabi yılbaşında getirilen vergileri telafi etmeye yönelik özel bir karar alındı. O da neydi 2.000 cm³ motor hacminden üstte olan otomobillere KDV %40 biliyorsunuz, KDV Türkiye'de %23 olarak uygulanıyor. Ama 2000 cm³ üstü genellikle, lüks otomobil kabul edildiği için Türkiye'de böyle bir ayrıcalık getirildi yani yurt dışındanda gelse bu otomobil %40 olarak yani 17 puan ilave yapıldı. KDV ödeyecek. Bu da lüks otomobili vergilendirmeye yönelik bir muameleydi diyelim. Çünkü Türkiye'de 2000cm³ üstünde otomobil imalatı yoğun olmadığı için buna fazla bir ses çıkmadı. Ve ek taşıt alım vergisi diye bir vergi veriyorsunuz %12 olarak uygulanıyordu. Bu da %18'e çıktı. Ama 2000 cc'nin altında otomobil getirirde Avrupa topluluğundan getirirseniz işte sadece katma değer vergisi ek taşıt alım vergisi normal oranlar üzerinde yani :23, %12 üzerinden artı yine iç piyasada satılan otomobillerden alınan çevre fonu taşıt alım vergisi, moturlu taşıtlar vergisi bunları ödeyecektiniz. Bunda herhangi bir farklılık yoktu ve 2000cc'nin altındaki otomobillerde bir nevi gümrük birliğinden kaynaklanan %20 civarında bir ucuzlama söz konusuydu. Ama piyasaya doğal olarak onlar yansımada. Her yerde olduğu gibi. Piyasa şartlarına bağlı olarak tabi. Tabi bu karara yani yılbaşı itibariyle alınan karara çok fazla tepki olmadı. Çünkü otomobil sanayicileri yaklaşık iki senedir. Avrupa topluluğuna hazırlık ya da benzeri bir şekilde bir hazırlık yapıp yapmadıklarını tabi kendileri biliyorlar. Hasbel kader kör topal yürüyen bizim çalışma nedeniyle biraz hayal kırıklığına uğradığımızı da ifade edeceğim size. Yani çok çalışma yaptık dedikleri şeylerde nasıl hatalar yaptıklarını, yani işi bilmemekten kaynaklanan nasıl hatalar yaptıklarını da görmeye çalışacağız. Cesur kişilerin dışında Avrupa ile gümrük birliğine girmeyelim

şeklinde bir cesur otomobilcide çıkmadığı için. Buna gönüllü gönülsüz rıza göstermek zorunda kaldılar. Avrupa topluluğundan gelen otomobillerde vergileri yine biz almaya devam edelim deme şansına sahip olamadılar. Bu iyi pazarlık yürütmedikleri şekildedeki değerlendirilebilir. ama son kararda biliyorsunuz farklı bir özellik var. Türkiye'ye yaklaşık 1980'in sonlarından beri dış piyasalarda makul düzeyde faiz ödeyerek borçlanamıyor. Sürekli dikkat ederseniz, yani gün geçmiyor ki Türkiye'nin kredi notuyla ilgili bir bilgi yayınlanmasın. Yani o notların derecelerini siz daha iyi takip edebilirsiniz. Onlar nasıl takip ediliyor, ne yapıyor. Gün geçmiyor ki gazetelerin köşelerinde Türkiye'nin kredi notuyla ilgili artı azalsın artık nasıl gidiyorsa ve genellikle azaltma yönünde bir trend var. Türkiye'ye maliyet özellikle uygulanan faiz oranlarında özel bir maliyet yüklemesi sözkonusu olduğu için genellikle de düşme şeklinde bir trend izledik. Türkiye'deki ekonomik gelişmelere de bağlı olarak.

Şimdi Bakanlar Kurulu kararında Türkiye'ye bedelsiz otomobil ithal hakkında yurtdışında iki ya da daha fazla kalmış olanlardan daha az kalanlara ya da ilave bir hak olarak ortaya konmasının zaruri sonucu borçlanma politikası, yani daha makul düzeyde faiz ödeyerek, döviz cinsinden borçlanabilme imkanındır. Yani sıcak para ile değilde sermaye piyasasına giren paralarla değilde (kontrol edilemeyen paralarla değilde) hiç değilse bir sene kontrol altında tutulabilecek, hatta buna hükümet bir nebze ileriye de atabilme imkanını düşünüyor belki de.

Ama en azından 1 yıl özel hesapta tutma zorunluluğu geldiği için bunun ilk etapta yani otomotiv sanayiine göz dağı vermek değil de daha çok borçlanma ihtiyacından kaynaklandığı kanaatindeyim ben. Türkiye'deki otomobil üreticileriyle otomobil sanayinde demiyorum yani otomotiv sanayinin çünkü diğer yerlerde de baktığımız zaman bazı olumlu gelişmeler var. Yani onları bir miktar ayırıyorum ama Türkiye'de Otomobil üretiminde ciddi sıkıntılar var.

1966 yılında başlayan bu imalat sürecinde 1970'de de aynı tartışmalar var. 1981'de 2. İktisat Kongresinde aynı tartışmalar var. Yani biz Otomobili koruyacak mıyız, korumayacak mıyız?

1992'deki 3. İktisat Kongresinde aynı tartışmalar var. Yani Türkiye'de yaklaşık 30 yıllık süreç içinde aynı tartışmaların yapıldığı tek sektör genellikle otomobilciler. Dönem değişmesine rağmen tartışmanın niteliği değişmiyor. Ama bir miktar değişiklikler de var. Yani sanayide ihracatın potansiyeli artıyor.

Otomobilde de bir miktar ihracat artıyor ama ye-

teri kadar değil. Çünkü özellikle Türkiye'yle karşılaştırma imkanı bulabileceğiniz ülkelerden mesela bir G. Kore ile karşılaştırabiliriz. Bir Japonya ile karşılaştıramayız. Çünkü G. Kore aynı süreçte aynı şeylerle başlamış.

Çok ilginç bir rakam var elimizde. 1981 yılında Türkiye'de otomobil üretimi G. Kore'den fazla. İç piyasa talebi de fazla ki zaten ihracat diye bir şey de yok. O yüzden de korenin üretimi 69.000 ihracatı 17.000. 1991'de Kore'nin üretimi 1.100.000 ihracatı 550.000 yani bu iyi bir karşılaştırma imkanı veriyor sanıyorum.

1991 Türkiye üretimi de yaklaşık 250.000 civarında.

Türkiye'de otomobil sanayiinin en fazla gelişme gösterdiği yıllar 1992 ve 1993. İlk defa Türkiye'de Kapasite kullanımı %50'nin üstüne bu yıllar da çıkmış. Tofaş'ta %77 Renault'da sanıyorum %70'lere yakın bir seviye sözkonusu.

1983 yılı Tofaş üretimi 320.000 Renault'da yaklaşık 253.000'e

1994 yılı kirizi kapasite kullanımını mevcut üretimin yarısına indirdi.

1994 yılı ve 1995 yılında küçük değişimler olmakla birlikte bir artış trendi de var. Ama bu model farklılaşmasıyla ilgili olarak da düşünülebilir. TOFAŞ'ın ihracatı 1995 yılı sonu itibarıyla %27'ye ulaşmış. 1993 yılındaki hedefi 350.000 idi. Hedefi

1/3 geriye indirmiş ihracatı artırmışsınız. Ama döviz kazancı itibarıyla mutlak anlamda bir gelişme var. Yani Tofaşın ihracatı 114.000.000'e ulaşmış. O sırada %30'luk bir pay yakalamış ithal otomobillerde. Yani bu anlamda da bir gelişme sözkonusu. Fakat çok önemli bir gelişmeler var o da şu. 1996 yılı sonuna kadar TOFAŞ'ta nitelikli bir AR-GE bölümü yok.

Soru? 131 Şahinlerden itibaren Doğan-Şahin, Serçe otomobillerin dizaynının Türkiye'de yapıldığı söyleniyor. İtalya'dan bağımsız üretiliyor.

1981 yılında GM ile üretime başlayan Daewoo firması, 1991 yılında GM'nin politikaları dünyaya açılmasını engellediği için GM'nin tüm hisselerini satın

alıyor ve güle güle diyor.

Daewoonun söylemeye çalıştığı şey şu: GM'nin politikası. Kore'de ve Amerika'da satış yapabilmemizi öngörüyordu, biz ise bu yöntemle ölçek ekonomisinden yararlanamayacağımızı bildiğimiz için onlara yol verdik ve Daewoonun şu ana kadar üretimi 555.000, 2000 yılına kadar hedefi 1.650.000'i Kore'de olmak üzere toplam 2.221.000 dünyadaki diğer fabrikalarıyla birlikte.

Dolayısıyla şunu söyleyebiliriz; Türkiye otomobil sanayinde tabiki bir gelişme var ama bu gelişme dünyanın trendine uygun değil.

Verimlilik açısından da bir gelişme var. Avrupadaki otomobil firmaların uzakdoğu firmalarında verimlilikte %30 daha geri.

Türkiye %68 oranında geri Türkiye'de üretim bakımından bir işçiye 25 otomobil, uzakdoğuda 280 tane düşüyor.

Avrupa'da ithal edilen otobillerin birim itibarıyla %70'i Japon menşeli, değeri olarak da %50'si. Bu da otomobillerin yüksek değerli olmadığını gösteriyor.

Özellikle Amricadaki Limuzin ithalatı ve yüksek modelli otomobil ithalatı arayı kapatıyor. Az miktarda olmasına rağmen daha pahalı otomobiller geliyor. Ama genelde halkın kullanabileceği orta otomobil tipi Japonya'dan geliyor ki bunlar da Japonya'nın ürettiği ikinci kalite otomobillerdir. Birinci kalitesi Amerika'ya ihraç ediliyor. İkinci kaliteler Avrupa'ya Türkiye ve diğer ülkeler layık gördükleri de üçüncü kalite otomobiller.

Türkiye'de potansiyel olarak çok önemli bir pazar var ama efektif talep yok, o da siyasi istikrarsızlıktan kaynaklanıyor. Ayrıca araştırma geliştirme faaliyetlerinde bizde çok yavaş. Yeni yayınlanan bir tebliğe göre KOBİ'lerle ilgili olarak Araştırma Geliştirme faaliyetlerine yöneltilecek teşvikler artırıldı.

Türkiye tarihi geçmişi ve coğrafi yapısı, çok özel bir konumda olmasına rağmen ve Türkiye'de otomobil sanayiinin bu kadar tartışma ortamına gelmesinin nedenlerinden birisi de Türkiye'de toplumsal olarak yaşanan gelişimi, atılım yapma heyecanını otomobil sanayinde duyulamamış olmasına tepki var. Tekstilde du-

Türkiye otomobil sanayinde tabiki bir gelişme var ama bu gelişme dünyanın trendine uygun değil.

Verimlilik açısından da bir gelişme var. Avrupadaki otomobil firmaları uzakdoğu firmalarında verimlilikte %30 daha geri.

Türkiye tarihi geçmişi ve coğrafi açıst, çok özel bir konumda ve Türkiye'de otomobil sanayiinin bu kadar tartışma ortamına gelmesinin nedenlerinden birisi de Türkiye'de toplumsal olarak uyanan gelişime, atılım yapma heyecanının otomobil sanayinde duyulamamış olmasına tepki var. Tekstilde duyulan heyecan, otomobil'de duyulamıyor.

yulan heyecan, otomobil'de duyulamıyor. Özellikle 80 sonrasında hep otomobilcilerin tartışma ortamına gelmiş olmasının özellikle özal döneminden başlayarak, onların memleket sevgisinin sorgulanmaya doğru bir anlayışa doğru gitmesinin ve de bunlara kısa dönemli bir şok yapmak gerek şeklindeki bazı açıklamaların genellikle bundan kaynaklandığını düşünüyorum.

BMC Kamyon fabrikası 1966'lardan başlayarak Türkiye'de üretim yapıyor ve BMC ile birlikte Üçüncü dünya çizgisi denilen köşeli kamyon üretimi yaptılar. Son Fatih modeli ile ve en son geliştirilen yaklaşık 10-30 milyon \$'a yakın bir harcama yaparak, İtalya'da tasarımını yaptırdıkları fakat fikir babasının kendileri olduğu bir kamyon piyasaya sürdüler. Değeri de 5 milyon üzerinde kapış kapış gidiyor.

Kendi ifadeleriyle biz bu teknolojiyle bize ait olmayan ve sürekli lisans ödeyerek bu işin içinden çıkamayacağımızı anladık. 1985 'de zaten iflas etme noktasına gelmiştik 90'da önemli bir ortak bulduk ve Türkiye'den önemli bir yatırım gerektiğini ve bize ait olan bir modeli olması için ki şu an için de patentini aldılar. Geçen yıl üretimi seri olarak gerçekleştirene kadar hiç açıklama yapmadık. Model geliştirmek işi de o kadar kolay değil. Bir yılın riski göze alıyorsunuz. Parayı 6 yıl boyunca yatırıyorsunuz ve karşılığında hiç bir geliniz yok. Piyasayı iyi hesaplayacaksınız. Rüzgarın dayanıklılığından tutun, Türkiye'nin hava şartlarına kadar, Türkiye'de o kamyonun ne kadar yükleneceğini ya da şoförlerin bilincine kadar bir çok şeyi değerlendiriyorsunuz.

AR-GE faaliyetlerine daha fazla teşvik imkanı getirilmesini ve otomobilcilerin de kendilerini bu yönde bir sıkıntıda hissetmelerini olumlu bir gelişme olarak görüyorum.

Bu yöntemle dünyayla başa çıkamayacaklarını, yurtdışının bir uzantısı durumunda kalacaklarını anla-

AR-GE faaliyetlerine daha fazla teşvik imkanı getirilmesini ve otomobilcilerin de kendilerini bu yönde bir sıkıntıda hissetmelerini olumlu bir gelişme olarak görüyorum.

miş durumdalar. Ama biraz önce bahsettiğim gibi en önemli şey, Türkiye'de sanayiinin başka alanlarında yakalanan trendir. otomobil sanayiinde yakalanamamış olması en büyük sıkıntıyı doğuruyor.

Yani Bedelsiz Otomobil ithalatı izni ne getiriyor sorusuna dönelim.

Türkiye'ye 1980'li yıllardan ve daha öncelerinden

beri bedelsiz yöntemle yılda 8-10 bin arası, bazı yıllar bir miktar artma gösterebilir, bir bedelsiz otomobil ithalatı zaten mümkündür.

Şu anda 96 yılı başı itibariyle, eğer yurtdışında iki ya da daha fazla yıl kalmışsanız, bedelsiz otomobil ithaline imkan tanıyor. Avrupa Topluluğundan getirirseniz de gümrük vergisi ve toplu konut fonu gibi yaklaşık %30 gibi bir

mali mükellefiyeti ödemedi getirilebilirsiniz.

Ama bu Amerika menşeli bir otomobil getirirseniz zaten normal gümrük vergi ve resimlerini ve diğer mali mükellefiyetleri ödeyeceksiniz. Fakat bu 24.10.1996 günü yayınlanan bir karar değil. 1996 yılı başında çıkmış karara bir ilave yapıyor. Bu ilavede yeni bir hak doğuruyor. Yurtdışında ikamet tesis etmiş olmak gerekiyor. Ama bunun süresi yok. Oradan ikamet tezkeresi almış olmanız gerekli.

İkincisi 31.12.1996 tarihi sonuna kadar TC

Ziraat Bankasında 50.000 DM ve eşiti konvertibl döviz hesabı açtırıyor. Başka bir ifadeyle Özel ithal döviz hesabı açtırmak gerekiyor.

Temel şartlar bunlar. Bunun dışında diğer bir şart, yurtdışından otomobil getiriyorsunuz. Gümrük idaresine teslim teslim belgesiyle teslim ediyorsunuz.

Onun dışında herhangi bir yere izin için müracaat etmiyorsunuz. Doğrudan doğruya gümrük idaresine geliyorsunuz, pasaportunuzu getiriyorsunuz. Hesap cüzdanınızı getiriyorsunuz. Bu işleri yerine getirdiğinizde gümrük idaresinde giriş belgesine benzer bir belge düzenlettiyorsunuz ve ithalatınızı yapıyorsunuz.

Vergilendirme konusuna gelince;

Kararnamede'de muafiyet veya benzeri herhangi bir tanım yok. Avrupa'dan gelen otomobiller için gümrük resim ve fonları ödenmeyecek bu açık. Bu 1.1.96'da yürürlüğe giren gümrük birliğinin bir gereği, bu kararın gereği değil.

Siz ABD'den otomobil getirseniz bu vergileri ödeyeceksiniz. %26.8, %33 arasında da bu vergiler değişiyor. Buna hassas ürün dediğimiz, AT'nın üçüncü ülkelerine uygulayacağımız Avrupa Topluluğu Ortak Gümrük tarifelerinin üstündeki özel bir hüküm bu.

Başka bir konu, 1997 , 1998 modeller ithal edildi-

đinde ya da Türkiye'de imal edilen bir otomobil satın alındığında ek taşı alım vergisi. 2000 cc'nin üstünde kinde %18 2000 cc'nin altındakilerde %12, onun %20'si kadar indirim uygulanacak. Yani AT'den 97 model otomobil getirirseniz ek taşı alım vergisi %20 düşük ödeyeceksiniz. Yerli otomobillerde de yeni model almak kaydıyla ama bunlar için gerekli şey 50.000 DM hesap açtıracaksınız ve bir yıl para bu hesapta kalacak.

Güney Kore otomobillerinde örnek verelim. G. Kore'de Hundai, Daewoo ve Kia olmak üzere üç otomobil firması var. Bunlardan en büyüğu Hyundai. şu an Kore'de 2.600.000 otomobil üretilirken Türkiye'de 260.000 otomobil üretiliyor.

Dış dünyaya karşı sürekli korunmuşlar,

1993 yılında TOFAş 220.000 üretim karı %40, Dünyada bu oranda karlılıkla çalışan hiçbir otomobil firması yok. ve otomobil ihracatı % 0.5 .

Türkiye'de AR-GE'ye bağlı olarak otomobilciler Türk halkının beğenisini tutturamamış. Mesela kamyonet satamıyorlar; sebebini soruyorsunuz aldığımız cevap şu

Biz bu zamana kadar açık kasa kamyonet yaptık, ama Türk halkı artık öyle kamyonet istemiyor.

Kısacası otomotiv sanayi Türk halkını tanımıyor. Türk halkının zaaflarından istifade ediyor. Çünkü lisans anlaşmalarıyla üretim yapanlar şimdi Renault'u ele alalım, Renault 1970'lerde üretime başlamış, ama 1980'in sonunda, 1970 yılında Fransa'da üretimi durdurulmuş olan modelleri Türkiye'de üretmeye başlamış. Bu Türk halkının zaafından istifade etmektir. Kaliteyi bulmak, ölçek ekonomisine ulaşmak, dövizini arttırmak yani dövizle dışarıya açılmayı sağlamlaştırmak

değil, genelinde dışarıdan, dikkat ettiyseniz son zamanlarda sıkıştıkları için yeni modeller devreye giriyor. Yani kendilerine ait birşeyi devreye sokmuyor, yani dışarıdan ithal modeller devreye giriyor.

şu anda bedelsiz otomobil ithal izninden yararlanarak, en fazla 4 yaşında otomobil getiriyorsunuz. Arabanın sıfırını 100.000 DM varsayalım, tabi buna navlun ve sigorta ilave edeceğiz, şimdi bu 1997 modelin fiyatı 1996 modelin fiyatı 80.000 DM, Gümrük Vergisi yok, toplu konut fonu yok, KDV %23 aynı.....

Hedeflenen sadece otomobilde değil, mesleki alet ve makinayı ithalini de buna bağlıyor. Her bir hesap

itibariyle bir hesaba bağlı birkaç ithalat yapamıyorsun

Ama on tane 50.000 DM hesabı açıyorsun, on tane ayrı makina getirebiliyorsun. Fakat burada bir hata yapılmış, onun düzeltilmesi gerekir. Hangi yöntemle yapıldı bilmiyorum Diyor ki " getirilecek makinanın fiyatı 50.000 DM'yi geçemez. Yani döviz miktarını geçemez. Bu yanlış birşey . Zaten yurtdışından adam mesela torna tezgahı getirirken bunun fiyatı ya 10.000 DM ya da 20.000 DM olacaktır. Bunun üstüne çıkmaz.

Ama bir biçerdöver getirirse bu konuda tesbitlerimiz gösteriyor ki zaten 100.000 DM üstünde yeni bir model. şte bu sahtekarlığa sebebiyet veriyor, bilinçsizce yapılmış birşey var.

İkincisi hesap açmada şöyle bir husus var.

Mali mükellefiyetlerin 31.12. 1996 yılına faaliyet yılına kadar yerine getirilmesi, şimdi bizim gümrük mevzuatından anladığımız mali mükellefiyetler şu demektir. Toplu konut fonudur, veya diğer fonlar vergileri de bunun içine alabilirsiniz. Ama bu kanunen uygulanması mümkün olmayan bir şey ve bu kararnameye konulmuş. Hangi akla hizmet onu da bilmiyorum. Çünkü, 50.000 DM hesap açtırdıktan sonra, ya da benim bilmediğim bir şey var belki gelecek sene 1997 model getireceksin. Bunların uygulama imkanı yoktur.

Sonuç olarak şunu söyleyebiliriz; yurtdışından mesleki alet de getirebilirsin, gerçi 50.000 DM çok büyük bir meblağ. Herbir getirilecek otomobil itibariyle bir yıl vadeli döviz hesabı açıyorsunuz. Hesabınızı çekmeniz mümkün fakat otomobili getirdiğiniz zaman, faiz ve cezalarıyla birlikte alıyorlar o zaman. Bu yatırılan paraya da devlet %10 faiz veriyor.

Siyasal Vakfı Üyeleri

Rafet OKUTAN

1954 Mesudiye doğumlu olan Rafet Okutan ilk ve orta öğrenimini Ordu'da tamamladı. Daha sonra Balıkesir Necatibey Eğitim Enstitüsünü bitirerek öğretmen oldu. Bir taraftan öğretmenlik yaparken diğer taraftan Siyasal Bilgilere 1979 yılında kayıt yaptırdı ve 1983 yılında mezun oldu. Milli Eğitim kanalıyla bir kaç yıl yurt dışında da görev yapan Okutan halen Bahçelievler Anadolu Lisesi Müdürlük görevini yürütmektedir.

Salih Zeki ÇAKIR

1957 doğumlu Salih Zeki Çakır Of'da doğdu. İlk ve orta öğrenimini memleketinde tamamladıktan sonra Yüksek Denizcilik Okulunu bitirdi. Arkasından fakültemizin ilk öğrencileri arasında yerini aldı. Halen armatör olarak iş yaşamına devam etmektedir.

İ. Cemal ÖZTURAN

1962 yılında İstanbul'da doğdu. Galatasaray lisesini bitirdikten sonra Siyasal Bilgiler Fakültesi'ne girdi. 1984 yılında mezun oldu. Çalışma hayatına özel sektörde başlayan Özturan halen özel bir firmanın mali işler müdürlüğünü yapmaktadır.

Mehmet KORKUT

Erzurum'un İspir ilçesinde 1964 yılında doğdu. İlk ve ortaokulu memleketinde, liseyi İstanbul'da tamamladı. 1982 yılında girdiği fakülteden 1986 yılında mezun oldu. Aynı bölümde (Kamu Yönetimi) yüksek lisans yaptı. Halen Bilecik valiliğinde İl Planlama ve Koordinasyon müdür vekili olarak çalışmaktadır. Mehmet Korkut evli ve iki çocuk babasıdır.

Fevki TOKAÇ

İstanbul'da, 1965 yılında doğan Fevki Tokaç ilk ve orta öğrenimini doğduğu şehirde tamamladı. 1982 yılında girdiği Siyasal Bilgiler'den 1986 yılında mezun oldu. Arkasından Avusturya'ya giderek Viyana Üniversitesi Siyasal Bilgiler Fakültesinde master yaptı. Bilahare Türkiye'ye döndü ve Bankacılık sektöründe çalışma yaşamına başladı. Türkbank'ta önce müfettiş yardımcısı, sonra müfettiş, daha sonra şube müdürü oldu. Halen Türkbank'ın Gaziosmanpaşa şubesi müdürlüğü görevini yürütmektedir.

Ali TELLİ

1964 yılında Çankırı'da doğdu. İlk ve orta öğrenimini memleketinde tamamladı. 1982 yılında girdiği Siyasal Bilgiler Fakültesi'ni 1986 yılında bitirdi. Arkasından Adalet Bakanlığında İdari Yargı hakimi olarak göreve başladı. Ali Telli halen Sivas İdare Mahkemesi üyesi olarak görev yapmaktadır.

Kaan SEYHAN

Kaan Seyhan 1964 yılında Malatya'da doğdu. İlk ve orta öğrenimini memleketinde ikmal etti. Arkasından 1982 yılında Siyasal Bilgiler'e girdi ve fakülteden 1986 yılında mezun oldu. İş yaşamına memleketinde devam eden Seyhan halen Al Baraka Türk'ün Malatya şubesinde uzman olarak çalışmaktadır.

Ömer TOKGÖZ

1964 yılında Konya'da doğdu. İlk ve orta öğrenimini memleketinde tamamladı. 1982 yılında girdiği Siyasal'dan 1986 yılında mezun oldu. Mezuniyetini müteakiben İş ve İşçi Bulma Kurumunda uzman olarak çalışmaya başladı. Aynı kurumda farklı birimlerde çalıştıktan sonra kurum tara-

fından Almanya'ya gönderildi. Halen İİBK'nin reorganizasyonu kapsamında Dünya Bankası Eğitim ve İstihdam projesinde uzman olarak çalışmalarını sürdürmektedir.

Rahmi ŞEN

1965 yılında Erdemli'de doğdu. İlk ve orta öğrenimini Erdemli'de tamamladı. 1986 yılında Siyasal Bilgiler fakültesinden mezun oldu. Daha sonra Türkiye Denizcilik İşletmelerinde müfettiş yardımcısı olarak çalışmaya başladı. 1996 yılında buradaki müfettişlik görevinden ayrılarak özel sektörde çalışmaya başladı. Halen bir sigorta şirketinde yönetici olarak iş yaşamına devam etmektedir.

Sezayi UÇARMAK

1964 yılında Korgan (Ordu)'da doğdu. İlkokulu Korgan'da, liseyi Samsun'da okudu. 1983 yılında girdiği Siyasal'dan 1987 yılında mezun oldu. Aynı yıl gümrük müfettişliği yardımcılığına başlayan Uçarmak halen aynı kurumda başmüfettiş olarak çalışmaya devam etmektedir. İstanbul Üniversitesinde akademik çalışmalarına devam etti. Maliye anabilim dalında yüksek lisans yaptı, halen doktora çalışmaları sürmektedir. Evli ve üç çocuk babasıdır. Sezayi Uçarmak vakfımızın kurulduğu tarihten itibaren yönetimine iştirak ederek katkı sağlamıştır. Şu anda da yönetim kurulu üyesi olarak hizmet etmektedir.

Hasan Murat BERKSOY

1963 yılında Kilis'te doğdu. İlk ve orta öğrenimini Gaziantep'te tamamladı. 1987 yılında Siyasal Bilgiler Fakültesini bitirdi. Mezuniyetinden sonra İçişleri Bakanlığı'nda çalışmaya başladı. Son olarak Hatay Valiliği İl Planlama Uzmanı olarak çalışmaktayken 1997 yılında Kütahya Valiliği İl Planlama müdürlüğü görevine getirildi. Evli ve iki çocuk babasıdır.

Eşref AKIN

1964 yılında Erzurum'da doğdu. İlkokulu memleketinde, ortaokulu İstanbul'da ve liseyi yine memleketi Pasinler'de okudu. 1983 yılında girdiği

Siyasal Bilgilerden 1987 yılında mezun oldu. Bir ara kendi kurduğu şirketlerde faaliyet gösterdikten sonra Bankacılık sektörüne geçti. Halen Garanti Bankası'nda görev yapmaktadır.

Hüseyin ÇELİK

1965 yılında Isparta'da doğan Çelik ilk ve orta öğrenimini Isparta'da tamamladı. 1987 yılında beşinci dönem mezunu olarak fakülteyi bitirdi. Arkasından Sosyal Sigortalar Kurumunda Genel Müdürlük Müfettişi olarak çalışmaya başladı. Akademik çalışmalarına birden fazla üniversitede devam etti. Önce İstanbul Üniversitesi'nde Avrupa topluluğunun Endüstri İlişkileri yapısında yüksek lisans yaptı. Arkasından Hastane yöneticiliği konusunda yüksek lisansını tamamladı. Halen Ankarada TODAİE'de akademik çalışmalarına devam etmektedir. Halen aynı kurumda başmüfettiş olarak çalışan Çelik evli ve iki çocuk babasıdır.

Hüseyin AVCI

1967 yılında Artvin-Şavşat'ta doğdu. İlk ve orta öğrenimini Artvin'de tamamladı. 1983 yılında girdiği Siyasaldan 1987 yılında mezun oldu. Arkasından aynı fakültede Siyaset Biliminde yüksek lisansını tamamladı ve aynı bilim dalında doktora başladı. 1988 yılında İçişleri Bakanlığında Kaymakam adayı olarak çalışma hayatına atıldı. Bir yılına bakanlık tarafından İngiltere'ye gönderildi. Yedisu, Gökşun ilçelerinde kaymakamlık yaptı. Halen Demirözü kaymakamı olarak görev yapmaktadır.

Mehmet TEKİNARSLAN

1966 yılında Kaman'da doğan Tekinarslan ilk ve ortaokulu Ankara'da, liseyi İskenderun'da okudu. 1983 yılında girdiği Siyasal Bilgilerden 1987 yılında mezun oldu. İçişleri Bakanlığının açtığı kaymakamlık sınavını kazanarak kaymakam adayı olarak çalışma yaşamına başladı. Bir yılına görevli olarak İngiltere'ye gitti. Çamlıdere, Arıcak ve Zara'da kaymakamlık yapan Tekinarslan 1997 yılında Artvin vali yardımcısı oldu. Evli ve bir çocuk babasıdır.

Kazım KARACA

1965 yılında Sivas'ta doğdu. İlk ve orta öğrenimini Sivas'ta yaptı. 1983 yılında Siyasala girdi ve buradan 1987 yılında mezun oldu. Maliye bakanlığında çalışmaya başlayan Karaca uzun süre Tokat Defterdarlığı'nda vergi denetmeni olarak çalıştıktan sonra Malatya'ya tayin edildi. Halen Malatya defterdarlığı Vergi Denetmenleri Grup Başkanlığı görevini sürdürmektedir.

Ridayettin KARAKAŞ

1964 yılında Malazgirt'te doğdu. İlk ve orta öğrenimini memleketi olan Muş'ta tamamladı. 1984 yılında girdiği Siyasal Bilgiler Fakültesi'nden 1988 yılında mezun oldu. Çalışma yaşamını özel sektörde sürdürdü. Halen İstanbul'da serbest muhasebeci olarak iş yaşamını devam ettirmektedir.

Seddar YAVUZ

1967 yılında Eskişehir'in Sivrihisar ilçesinde doğdu. İlk ve ortaokulu memleketinde, liseyi Balıkesir'de tamamladı. 1984 yılında girdiği Siyasal'dan 1988 yılında mezun oldu. Mezuniyetini müteakiben İçişleri Bakanlığı'nda kaymakam adayı olarak çalışmaya başladı. Bakanlık tarafından görevli olarak bir yılına İngiltere'ye gönderildi. Çeşitli ilçelerde kaymakamlık yapan Yavuz halen Korgun kaymakamı olarak görev yapmaktadır.

Ahmet ALBAYRAK

1967 yılında Suşehri'nde doğdu. İlk ve orta öğrenimini memleketi olan Suşehri'nde tamamladı. 1984 yılında Siyasal kazandı ve buradan 1988 yılında mezun oldu. Çalışma yaşamına serbest muhasebeci olarak başlayan Albayrak halen Turizm sektöründe ve İstanbul'da kendi şirketinde devam etmektedir.

Fahri ARIKAN

1968 yılında Bolu-Yığılca'da doğdu. İlkokulu Düzce'de, orta ve liseyi Kastamonu'da tamamladı. 1985 yılında girdiği Siyasal Bilgilerden 1989 yılında mezun oldu. Meslek hayatına Maliye Bakanlığı'nda Hesap Uzmanı olarak başladı. Halen aynı görevini İstanbul grubunda yürüten Arıkan vakfın

mesleğe yönlendirme çalışmalarına katkı sağlamaktadır.

Mehmet Ali ÇETİN

1968 yılında Aydın'da doğdu. İlk ve ortaokulu memleketi olan Nazilli'de, liseyi Denizli'de tamamladı. 1985 yılında girdiği Siyasal Bilgileri 1989 yılında bitirdi. Aynı yıl Maliye Bakanlığı Gelirler kontrolörü oldu. Çetin halen İstanbul grubunda gelirler kontrolörü olarak görev yapmaktadır.

Hakan ALKAN

1967 yılında İstanbul'da doğdu. İlk ve orta öğrenimini İstanbul'da tamamladı. 1985 yılında girdiği Siyasal Bilgilerden 1989 yılında mezun oldu. 1990 yılında Başbakanlık Sigorta Murakabe kurulu uzman yardımcısı olarak göreve başladı. Alkan halen aynı kurumun İstanbul grubunda uzman olarak çalışmaktadır.

Arif ÖZSAĞIR

1966 yılında Kahramanmaraş'ta doğdu. İlk ve orta öğrenimini Kahramanmaraş'ta tamamladı. 1986 yılında Siyasal'a girdi. 1990 yılında fakülteyi bitirdi. Mezuniyetini müteakiben İstanbul Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü'nde Çalışma Ekonomisi Bilim Dalında yüksek lisansa başladı ve 1993 yılında tamamladı. Özsağır 1995 yılında Gaziantep Üniversitesi İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi İktisat Bölümünde Araştırma görevlisi olarak çalışmaya başladı. Halen aynı bölümde görev yapan Özsağır Çalışma Ekonomisinde doktora çalışmalarına devam etmektedir.

Seyit Ahmet IŞKIN

1973 yılında Sivas'ta doğdu. İlk ve orta öğrenimini Sivas'ta tamamladı. Üniversite sınavlarında Siyasal Bilgiler Fakültesi Maliye bölümünü kazandı. Buradan 1995 yılında mezun oldu. Mezuniyetini müteakiben Marmara Üniversitesi Bankacılık ve Sigortacılık Enstitüsü'nde yüksek lisans yapmaya başladı. Bir vakıfta yöneticilik yapan Işkın bekar olup Siyasal Vakfı'nın en genç yönetim kurulu üyesidir.

PANO

VEFAT

Kütahya İl Planlama Müdür Vekili kardeşimiz Hasan Murat Berksoy'un babası Alaattin Berksoy amcamız 9.5.1997 tarihinde vefat etti. Merhuma Allah'tan rahmet, kardeşimize ve camiamıza başsağlığı dileriz.

SEMİH'İ KAYBETTİK

1987 Dönemi mezunu, Gümrük Başmüfettişi kardeşimiz Sezai Uçarmak'ın oğlu Semih Uçarmak'ı 24 Kasım 1997'de kaybettik. Yaklaşık birbuçuk aylık ağır bir tedavi geçiren Semih kurtarılamadı. 1988 doğumlu olan Semih'in erken kaybı camiamız için oldukça acı oldu.

Semih'imize Allah'dan rahmet, ailesine ve camiamıza başsağlığı dileriz.

DOĞUM VE EVLENMELER

Ekrem Çınar'ın Temmuz 1997'de oğlu (Seyit Ömer) oldu.

Emin Orhan'ın oğlu oldu.

İsmail Çelik'in oğlu oldu.

Ercan Sezer'in 20 Kasım 1997 de oğlu (Yusuf Can) oldu

Ünsal Sözbir'in 20 Aralık 1997 de Üçüncü oğlu (Hamza Mücahit) oldu

87 Dönemi mezunu arkadaşımız Abbas Fevzi Kızılok evlendi,

88 Dönemi mezunu arkadaşımız Yusuf Çot evlendi,

89 Dönemi mezunu arkadaşımız Fahri Arkan evlendi,

89 Dönemi mezunu arkadaşımız M.Ali Çetin evlendi.

Kardeşlerimizin mutluluğunu paylaşır, iki cihan saadeti dileriz.

KARİYER ve ATAMALAR

İçişleri Bakanlığı

14 Ağustos 1997 Tarihli Atama Kararları

Sakarya Üniversitesi İİBF Öğretim Üyesi kardeşimiz Dr. Mehmet Duman Doçent oldu.

Sakarya Üniversitesi İİBF Öğretim Üyesi kardeşimiz Dr. Mahmut Demirkan Yardımcı Doçent oldu.

İstanbul Üniversitesi İktisat Fakültesi öğretim üyesi kardeşimiz Dr. Recep Seymen Doçent oldu.

Yeni Göreve Başlayan Mensuplarımız:

1. M. Ali Yılmaz Vergi Denetmeni (Maliye B.)
2. İsmail Çobanoğlu Vergi Denetmeni (Maliye B.)
3. Ahmet Kebeli Vergi Denetmeni (Maliye B.)
4. Süleyman Kaygusuz Vergi Denetmeni (Maliye B.)
5. Erdal Beşocuklu Finans Uzmanı (Kuveyt Türk)
6. Ahmet Soytürk Finans Uzmanı (Kuveyt Türk)
7. Mehmet Canpolat Hesap Uzman Yard.
8. İsmail Kantek Mali Analist (Vakıfbank)
9. Kemal Yıldız Kaymakam Adayı (İçişleri Bakanlığı)
10. Arif Şayık Başbakanlık Uzmanı
11. Ahmet Şahin Gelirler Kontr. (Maliye B.)
12. Mustafa Çapkın Kontrolör (Tarım B.)
13. Osman Duru Kontrolör (Tarım B.)
14. Adem Aksoy Kontrolör (Tarım B.)

Vergi Dairesi Başkanlığına Atamalar:

1. Oğuzhan Taşkesen Beyoğlu Vergi Dairesi Başkanı
2. Fahri Arıkan Nur-u Osmaniye Vergi D. Başkanı
3. Yusuf Çot Halkalı Vergi Dairesi Başkanı

Ahmet Altıparmak:

Efkan Ala:

Ahmet Deniz:

Ejder Sarıççek:

Mehmet Tekinaslan:

Osman Canbaba:

Vahdettin Özkan:

A. İhsan Su:

Abdullah Özbek

Bekir Yılmaz

Bülent Kılınc

Cafer Sarılı

Cemal Şahin

Ersin Yazıcı

Faruk Bekarlar

Hamza Erkal

İbrahim Keklik:

İbrahim Özefe:

İbrahim Yalçın:

Mehmet Gödekmerdan

Mehmet Sancar

Mehmet Ünal

Muhterem İnce

Mustafa Çit

Mustafa Yel

Necdet Türker:

Ömer Ulu

Rahmi Doğan

Samet Ercoşkun

Seddar Yavuz

Selami Atınok

Ufuk Aydın

Yücel Yavuz

Yüksel Çelik

Yüksel Topal

İller İdaresi Gn. Müd. Şb.Md.

Eğitim Dairesi Başk. Şube Md.

Şırnak Vali Yardımcılığı

Mardin Vali Yardımcılığı

Artvin Vali Yardımcılığı

Erzurum Vali Yardımcılığı

Van Vali Yardımcılığı

Çay Kaymakamlığı

Şiran Kaymakamlığı

Doğubeyazıt Kaymakamlığı

Akdağmadeni Kaymakamlığı

Kabadüz Kaymakamlığı

Kalkandere Kaymakamlığı

Ardanuç Kaymakamlığı

Hizan Kaymakamlığı

Balya Kaymakamlığı

Sultandağı Kaymakamlığı

Enez Kaymakamlığı

Çayıralan Kaymakamlığı

Kaş Kaymakamlığı

Kumru Kaymakamlığı

Beytüşşebap Kaymakamlığı

Sulakyurt Kaymakamlığı

Kızılırmak Kaymakamlığı

Kürtün Kaymakamlığı

İlgın Kaymakamlığı

Yenice Kaymakamlığı

Başçiftlik Kaymakamlığı

Dicle Kaymakamlığı

Dursunbey Kaymakamlığı

Erciş Kaymakamlığı

Köprükoy Kaymakamlığı

Araç Kaymakamlığı

Gülyalı Kaymakamlığı

Özalp Kaymakamlığı

Bütün arkadaşlarımızı tebrik eder başarılarının devamını dileriz

İFTARA DAVET

Vakfımızın Geleneksel İftarı 17 Ocak 1998 - Cumartesi günü

Ensar Vakfı Salonunda yapılacaktır.

Bütün mensuplarımızı bekliyoruz.

Adres:Ensar Vakfı Süleymaniye Cad. No:11 Süleymaniye / İstanbul

● KONFERANS

'Medya, MİT ve Gerçeklik'

İSTANBUL

Siyasal Vakfı, konferanslarına bu hafta bir yenisi daha ekleniyor. Yeni Şafak Gazetesi Genel Yayın Yönetmeni Akif Emre'nin konuşmacı olarak yer aldığı konferansın başlığı ise "Medya MİT ve Gerçeklik" olarak açıklandı.

Bugün saat 14.00'de gerçekleşecek olan konferans, Siyasal Vakfı Toplantı Salonu'nda yapılacak. Vakfın adres ve telefonu ise şöyle: Siyasal Vakfı Yavuzselim Cd. Mustafaîti/İSTANBUL Tel: (0 212) 533 83

Medyanın asıl sorunu üslup

Gazetemiz Genel Yayın Yönetmeni Akif Emre, Siyasal Vakfı'nda yaptığı konuşmada, gazeteyle ideoloji geliştirilemeyeceğini belirtirken, medya ile toplumun kullandığı dilin birbirinden farklı olduğunu söyledi.

Siyasal Vakfı'nın Aralık ayı kültür programının davetlisi olan gazetemiz Genel Yayın Yönetmeni Akif Emre, "Medya, MİT ve Gerçeklik" üzerine bir konuşma yaptı. Konuşmasını gazetelerin kullandığı üslup üzerinde odaklayarak Akif Emre, iyi bir gazete olmanın çok satılmayacağı tarzındaki düşüncesinin doğru olmadığını ve Yeni Şafak'a bu imajı yitirmeyi

Emre, medya alanında yeni bir üslup geliştirilmesi gerektiğini söyledi.

hedeflediklerini söyledi. Akif Emre, toplumların ortak bir dilini olduğu gibi ortak bir dili de olduğunu ve bu dili yakalayan medya organının başarı için tek silahı atacağına şüphe edileceğini söyledi.

Yüze ifşkilerin ortadan kalktığı bir dönemde bilmiş altında kalan dili yakalayabildiğimiz oranda toplumla daha yakın bir temas kurmuş" dedi. Türkiye'de çok satan medya ile toplumun dili arasında farklılık olmaması rağmen sıraların yüksek olmasının bir çelişki olduğunu dile getiren Akif Emre, Müşahamat'ın da toplumun ortak dilini yakalamakta problemleri olduğunu belirtti.

Gazeteyle ideoloji yapılmaz

Emre, gazetelerin ideolojisi olabileceğine fakat gazetelerde ideoloji geliştirilemeyeceğine dikkat çekerek, bunun marjinalleşmeye sebep olacağını kaydetti. Medya alanında yeni bir üslup geliştirilmesi gerektiğine dikkat çekerek Emre, temel sorunları söylemeden kaynaklandığını dile getirdi. (Nagihan AKBU)

Vakıflar bitme noktasında

Adnan Ertem

Vakıflar Haftası nedeniyle düzenlenen "Tarihten Günümüze Vakıflar" konulu söyleşide konuşan Vakıflar Genel Müdürlüğü Müfettişi Adnan Ertem, vakıfların cumhuriyetle birlikte bitme noktasına geldiğini söyledi.

değerlendirerek, Osmanlı Devleti devrinde yüzde 70 gibi büyük bir potansiyele sahip olan vakıfların cumhuriyetle birlikte bitme noktasına geldiğini söyledi. Vakıflar, rızası insanlara ait, özel mülkiyetten çıkıp kamu mülkiyetine geçen, satın alınması ve satılması meneden kurumlar olarak tanımlayan Ertem, mahafazakâr insanların vakıf kavramını Kur'an'dan ve hadisten geliştirdiğini ifade ederken, rızanın soru edilen kaynaklarda böyle bir kavrama rastlanmadığını ifade etti. Türkler'de vakıf müesseselerine yerleşik hayata geçtikten sonra rastlanıldığını kaydeden Ertem, İslamiyet'in kabulüyle birlikte vakıf müesseselerinin geliştiğine dikkat çekti. Cumhuriyet döneminde

Vakıflar Genel Müdürlüğü kurulduktan sonra ancak 1936 yılında Vakıflar Kanunu'nun çıkışına dikkat çeken Ertem, yaklaşık 11 yıl vakıfların kamusal idare edildiğini kaydetti. Medeni Kanun'un kabulüyle birlikte mülkiyet yönünden duruma uğrayan vakıfların, terim kargaşası da yaşadığına işaret eden Ertem, kanunda "vakıf" kavramı yerine "tesis" kavramına yer verildiğini ifade etti. Hukukun laikleştirilmesi işlemleri sırasında İslam Hukuku'na ait bir müesseseye olan vakıfların, laik hukuku benimseyen bir toplum için uygun görülmediğini belirten Ertem, tesisin vakfın laikleştirilmiş hali olduğunu kaydetti.

(Sümeyra YILMAZ)

Siyasal Vakfı tarafından düzenlenen "Tarihten Günümüze Vakıflar" konulu söyleşide konuşan Vakıflar Genel Müdürlüğü Müfettişi Adnan Ertem, geçmişten günümüze vakıfların, hukuki, siyasi ve sosyal açıdan

Bana herşeyi babam öğretti...

Babamın öğrettikleri
çok değerli...
Kendi gözlemlerim de...

Bu yüzden bankalarımız farklı.
Benim bankam Asya Finans

...Çünkü, Asya Finans
bir bankadan ne bekliyorsam
anında sunuyor.
Fazlasını da...
Herzaman güleriyle...

Katılma Hesapları

Asya Finans uzmanları sizi yüksek kâr payı getirecek yatırımlara ortak olmaya davet ediyor.

...Çünkü Asya Finans en verimli projeleri desteklemek, ülkemizin ve sizin kazanınızı en üst noktaya çıkartmak konusunda iddialıdır..

Asya Finans' ta tüm bankacılık hizmetleri en yüksek standartta sunulmaktadır.

Bankacılık Hizmetleri

- TL ve döviz özel cari hesapları
- TL ve döviz çek karnesi tanzimi
- Çek ve senet tahsilatı
- Tüm TL ve döviz transfer işlemleri (EFT, SWIFT)
- Havale işlemleri, maaş ödemeleri
- Telefon bankacılığı (ALO ASYA)
- İthalat ve ihracat işlemleri
- Akreditifler, dış garantiler, referans mektupları
- Kiralık kasalar, tüm sigorta işlemleri

Ticari Hizmetler

- Üretim ve yatırım desteği
- Finansal kiralama (Leasing)
- Kâr/zarar ortaklığı
- Teminat mektupları

Muhabir bankalarımız olan
Yapı Kredi, Vakıfbank ve Egebank şubelerinden
masrafsız olarak havale göndererek hesap açabilirsiniz.

Faizsiz Bankacılıkta

Asya Finans

"Çağı Aşan Hizmet"

Genel Müdürlük

Tel: (0 216) 474 02 22 pbx

Merkez Şube 02

Tel: (0 216) 492 32 42 pbx

Kadıköy Şubesi 03

Tel: (0 216) 489 27 10 pbx

Merter Şubesi 04

Tel: (0 212) 637 67 00 pbx

Şişli Şubesi 05

Tel: (0 212) 296 70 05 pbx

Sefaköy Şubesi 06

Tel: (0 212) 425 00 10 pbx

İzmir Şubesi 07

Tel: (0 232) 485 37 10 pbx

Bursa Şubesi 08

Tel: (0 224) 225 14 80 pbx

Konya Şubesi 09

Tel: (0 332) 353 62 05 pbx

Gaziantep Şubesi 10

Tel: (0 342) 220 31 42 pbx

Ankara Şubesi 11

Tel: (0 312) 310 47 47 pbx

Kayseri Şubesi 12

Tel: (0 352) 221 00 09 pbx

Eskişehir Şubesi 13

Tel: (0 222) 230 82 00 pbx

Antalya Şubesi 14

Tel: (0 242) 248 00 71 pbx

Pendik Şubesi 15

Tel: (0 216) 491 09 42 pbx

Aydın Şubesi 16

Tel: (0 256) 213 02 90 pbx

Dilek ve Önerileriniz İçin

Müşteri Hizmetleri: (0 216) 474 02 00

ALO-ASYA: (0 216) 474 02 02

Subelerimiz Gün Boyu Kesintisiz Hizmet Vermektedir.